

مەھتەمىن ھەزرەت

گۈزەللىك ئۈچۈن

مىللەتلەر نەشرىياتى

2

مەھتەمەن ھەزرەت

گۈزەللىك ئۈچۈن

(شېرلار)

مەسئۇل مۇھەررىر: خوجائابدۇللا ئوسمان

جانابى رەھىمۇللا ئەبەدىيىمىزگە تەقدىم.

ھۆرمەت بىلەن:

مەھتەمەن ھەزرەت

مىللەتلەر نەشرىياتى

تەزكىرە ئىستىدە

شىنخۇا كىتابخانىسى

(شېئىرلار)

ئىلىم ۋە كەسپ ئىشلىرى ئىستانسىسى

گۈزەللىك ئۇچۇن

(شېئىرلار)

مەمتىن ھەزرەت

مەسئۇل مۇھەررىر: خوجا ئابدۇللا ئوسمان

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن

نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتابخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1983 - يىلى 1 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1983 - يىلى 1 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 0.21 يۈەن

مۇندەرىجە

- 1 شەپەرەڭگە
- 2 ھوسنىگە تولماقتا ئۆلكەم يايلىغى
- 6 مالچى
- 9 شۇجىنىڭ شاتلىغى
- 15 ئەندى
- 17 ئۇستازىمغا
- 21 بولاي مەڭگۈ مەدەتكارىڭ
- 23 تىيانشان بۇلبۇلىغا
- 24 سەن بىلەن
- 25 ساڭا
- 25 بىللە
- 27 شائىر بىلەن سۆھبەت
- 38 سەندە
- 40 بەختىم بار
- 41 ۋەتەن مۇھەببىتى
- 44 ئۈستەڭ بويىدا
- 45 تەر تۈكەيلى بىرلىكتە
- 46 چوپان قىز

52 ئاۋات بازار
57 بەدنىيەت
59 دىخاننىڭ كۈلكىسى
72 پارچىلار
74 دىخان
77 پۇرسەتپەرەسكە
83 ئوكۇزگە مەدھىيە
86 بىر دوستۇمغا مەسلىھەت
88 كوڭۇللەر مۇندەرىجىسىدە
90 ئوغلۇمغا
91 "ئىنقىلاپ ئۈچۈن"
93 تۈگمەس ئەتە
94 سايم ئالدىراش
95 ھاراق تۈپەيلى
97 كەنجى يەنە تەتقىقاتتا
100 ئۇ ئوتۇن ساتتىيۇ، ۋىجدان ساتمىدى
101 يىقىلىش توغرىسىدا
102 كوزۇڭ ئەمەس، يۈزۈڭ قىزارسۇن
103 ھەسەتخورلۇق (چۈچەك)
119 چوكىلارنى تاشلايلى ئەندى
123 قوشۇلمىەن
126 گۈزەللىك ئۈچۈن
129 باشلىق زادى ئېرىمۇيا خوتۇنمۇ؟

شەپەرە گىگە

ئاھ، بىچارە جانۋار،

زۇلمەت خۇمارى،

ھاياتنىڭ ئوتەرمۇ نۇردىن موكۇنۇپ.

(قىزىل كۈن ئورلىسە جۇغۇلدار تېنىڭ.

قالغىنىڭ تۈپەيلى تۈنگە ئۇگۇنۇپ.)

بەھساپ جانلىقلار، ساناقسىز قەلب،

نۇر بىلەن ياشىرار، جانلىنار ئەجەپ.

يورۇقلۇق ئىشقىدا ئالەم بىر تەرەپ،

ئۈزەڭلا ئەكسىچە تەنھا بىر تەرەپ.

بەلكىم نۇر ۋە ئۇنىڭ ئىشقىۋازلىرى،

قەلبىڭدە ئۈچمەنلىك قوزغايدىغاندۇ.

بەلكىم تۇن قوينىدەك باغرىڭدا سېنىڭ

ھەسەتنىڭ ئوغىسى قاينايدىغاندۇ.

سەن ئۈچۈن تۇن كېرەك، بىز ئۈچۈن يورۇق،
شۇڭا دەر ئەل سېنى "شۇملۇق بەلگىسى".
ھاياتنىڭ خۇنۇك ۋە تارىخنىڭ قارا،
سەن پۈتكۈل ئىنساننىڭ ئىبرەت ئۆلگىسى.
1976-يىلى يانۋار، ئۈرۈمچى.

ھوسنىگە تولماقتا ئۆلكەم يايلىغى

كۈن ئالتۇن نۇرىنى پۇركەيدۇ يەرگە،
كۆك يۈزى سۈزۈلگەن، نىل رەڭ شىشىدەك.
يىراقتا ئالماستەك يالترار چوققا،
قايتالار تاۋلىنار رەڭدار زىلچىدەك.

ئەسلىتەر ئوكياننى ياپ-يېشىل يايلاق،
كىگىز ئوي ساناقسىز ئاق يەلكەن گويا.
يىلقىلار توپلىرى قوڭۇر رەڭ ئارال،
پادىلار بۇلۇتتۇر يېيىلغان گويا.
ئېغ، رەسسام بولساممى، سىز سامتىم سۈرەت،
سۈرەتنى ئاسمانغا ئاسسام بەھەيۋەت!

دوۋىلىنىپ سورتلۇق يۈك ئۈستى - ئۈستىلەپ،
تاغ بىنا بولۇپتۇ ئاۋۇللار ئارا.
كېلىدۇ ئۇزاقتىن موتورلار ئۇنى،
چاچماقتا چوپلەرگە ماشىنا دورا.

سەپ تارتىپ چوپ ئورۇپ بارار يىگىتلەر،
كۈزلەرنى چاقىنتار چالغىسى بىلەن.
ھال سورار ئانىلار سۇتلۇك چاي تۇتۇپ،
ھال سورار بۇلبۇللار ناخشىسى بىلەن.

بىر ياقتا ئاجايىپ قىزغىن مەنزىرە،
پۈتمەكتە ھەيۋەتلىك يېڭى قۇرۇلۇش.
بۇ ئۆزى قوتاندۇر چارۋا ماللارغا،
بۇ ئۆزى زامانغا لايىق بۇرۇلۇش.
يايلاقتا قاينىدى جەڭگىۋار كۈرەش،
غەيرەتنى ئۇرغۇتۇپ يايلاقنى تۈزەش.

يىلقىچى ئاتلارغا تاشلايدۇ سالما،
پىترايدۇ يىلقىلار ھەريان، كىشىنىشىپ.
گاڭگىراپ قالىدۇ ئەنسز قۇلۇنلار،
ئايغىرلار چاقماقتەك ئوتەر چېپىشىپ.

توگىلەر چوپلۇكتە ياتار كوشىشىپ،
سۇ ئىچىپ قېنىشار قويلار بۇلاقتىن.
يايلاقنى بوشۇكتەك تەۋرتىپ لەرزان،
چوپان قىز ناخشىسى ياڭرار ئۇزاقتىن.
ناخشىلار تاغلاردىن ھالقىپ ئوتەرمۇ؟!
ماللارنى ساناشقا ساناق يېتەرمۇ؟!

بەستى زور سىپىرلار تۇگمەس بۇلاق،
ئېرىقتا سۇت ئاقار، بۇ چوچەك ئەمەس.
يېپىلغان قۇرۇتلىرى ساينىڭ تېشىدەك،
تۇڭلارغا سېرىق ماي تولۇپتۇ پەۋەس.

بىيىلەر باغلانغان ئويلەر ئالدىغا،
مالچىلار قىدىرىپ ئىچىشەر قىمىز.
بالىلار ئوينىيدۇ باغلاپ موزايىنى،
بەختىيار بوۋاقلار سۇت ئىچىپ سېمىز.
پارچىسى بۇ زىمىن مېنىڭ ئېلىمنىڭ،
سۇرمەكتە پەيزىنى سوتسىيالىزىمنىڭ.

ئۈستىگە تاغ كەبى يۇڭ-تېرە بېسىپ،
"ئازات"لار غۇيۇلداپ ئوتىشىپ تۇرار.

جىلغىدىن زوقلىنىپ باقار كىيىكلەر،
ئاسماندا بۇركۈتلەر قاناتلاز قاقار.
بەختىيار بۇندىكى ھەر دىل-ھەر يۈرەك،
شاتلىغى جۇش ئۇرار سايرام كولىدەك.

مالچىلار ئېيتىنشار: قىسقا ۋاقتتا
بولدى زور ئوزگىرىش ئاسمان-زىمىندەك.
كېلىدۇ قەيەردىن شۇنچىلىك زەپەر،
ئىلھامچى بولمىسا كۈچ ئۇرغۇتقىدەك.
شان-شەرەپ تەئەللۇق مالچى ئەھلىگە،
پارتىيە مېھرى بار مالچى قەلبىدە.

* * *

ئالتۇن كۈن نۇرىنى پۇركىگەن يەرگە،
كوك يۈزى سۇپ-سۈزۈك نىل رەك شىشىدەك.
بىپايان يايلاقتا جانلانغان ھايات
جەننەتنى ئوزىگە زوقلاندۇرغۇدەك.
ئاۋۇللار شاۋقۇنلۇق مېھنەت قاينىمى،
ھوسنىگە تولماقتا ئۆلكەم يايلىغى.

1977-يىلى ئىيۇن، گۇچۇك.

مالچى

بۇلۇتتەك يېيىلىپ ئوتلايدۇ قويلار،
قايتالار تاۋاردەك ئاچقان گۈل چىراي.
شاتلىغى دىلغا سىغماس مالچىنىڭ،
زوقلىنىپ قويلارغا باقىدۇ بوۋاي.

قايتالدىن ئەگمەن سالقىن شامالدا،
ساقلى يەلپۈنەر كۈمۈش يىپەكتەك،
ۋە بەزەن مال قايرىپ چاپتۇرغاندا ئات،
يۈزىدە تەر تامچە پارلار سىمپتەك.
جەڭدىكى جەڭچىدۇر چال ئات ئۈستىدە،
غۇرۇرلۇق كۈلكىسى ئوينار ھوسنىدە.

پەسىللەر ئايلىنىپ كەلگىنىدە كۈز،
مال ھەيدەپ ھالقار ئۇ قارلىق داۋاندىن.
قوزنى بوۋاقتەك يۈگەپ قوينغا،
ئوتىدۇ بىمالال قانچىلاپ ھاڭدىن.

ئورلىسە بۇلۇتنى قالدۇرۇپ پەستە،
كۈن كېلىپ مالچىغا باقار ھەۋەستە.

ئەجەلدەك ۋەھىملىك قىشنىڭ جۇدۇنى،
يىلىكنى توڭلىتار چىللىنىڭ قەھرى.
سوغاقنى كورمەيدۇ قويلار قوتاندا،
مالچىنىڭ مېھرىدىن ئالدىۇ بەھرى.

قوتاننى تازىلار مېھمانخاندەك،
كىر يۇقماس قويلارنىڭ تۇۋاقلرىغا،
ئاغرىق قوي چال بىلەن تاپىدۇ شىپا،
جۇۋىسى يېپىنچا بۇراقلىرىغا.
مېلىغا بەرگەن ئۇ پۈتكۈل ئىشقىنى،
مال بىلەن سويۇنەر ۋە ياشنار جېنى.

قالغىچ چالغاندا باھار نەغمىسى،
ئۇلىنار بىرقانچە كۈندۈز بىلەن تۇن.
تول ئېلىش بۇ دىمەك ھوسۇل ئېلىشتۇر،
كىرىپكى يۇمۇلماس سوتكىلاپ پۇتۇن.

يېڭىدۇ مالچىنىڭ چارچاشلىرىنى
قويلارنىڭ يېقىملىق، شات مەرەشلىرى.

كوزلىرى سۇزۈلگەن قوزىچاقلارنىڭ
شوخلۇقتىن سەكرىشىپ ئەكىلەشلىرى.
ئۇ، قويلار يېنىدىن ئايرىلماس پەقەت،
قوزلار ئاينىدۇ كورگەچكە شەپقەت.

مانا ياز، تاغ باغرى جەننەت بەئەينى،
رەئىمۇ-رەئىمۇ گۈللەرنىڭ ئارىسىدا مال.
ھەر باقسا ھەسسەلەپ كۆپەيگەن قويغا،
ئېغ، شۇ دەم قېنىغا سىغماي كېتەر چال.

ئويلار ئۇ: كۈنسېرى ئوسۇپ چارۋىلار،
يايلاقلار بەھساپ ماللارغا تولسا،
بىز قازاق خەلقىدىن-چېگرا بويىدىن،
خۇش خەۋەر ئۈزۈلمەي ھەر يان تارالسا.
ئويلىسا نۇرلىنار كۆڭۈل ئاسمىنى،
يايلاقنى گۈللىتىش ئۇنىڭ ئارمىنى.

* * *
جىسمى گاڭ، قەلبى چوغ ئەي مالچى ئاتا،
ئاۋۇلدىن ئاۋۇلغا تاراپتۇ نامىڭ.
چارۋىچى خەلققە بولماقتا ئۈلگە،
بىباھا ئىش-ئىزنىڭ، شوھرىتىڭ-شانىڭ.

دېلدىكى ئۈمىتنى ئاتقۇزۇپ چېچەك،
ئالغا باس دەۋرىمگە باغلاپ ئىشتىياق.
ئومرۇڭنى پۈركىگىن قىزىلگۈل بىلەن،
ئورلىگىن بۈركۈتتەك كوكتە قانات قاق.
بەيگىدە ئۈزۈپ چىق، قىلغىن تەنتەنە،
شائىرنىڭ قەلبىگە ئىلھام بول يەنە.

1977 - يىلى ئىيۇن، گۈچۈك.

شۇجىنىڭ شاتلىغى

گۈزەل ئاخشام،
ئۈنتۈلماس كېچە،
لومشۇپ ئاقار ئۈستەڭنىڭ سۈيى.
ئاڭلىنىدۇ يىراق - يېقىندىن،
سۇچىلارنىڭ يېقىملىق كۈيى.
تۇرار شۇجى ئۈستەڭگە بېقىپ،
خىيال بىلەن زاكۇ بېشىدا.
جىلۋە قىلار يۈرەك شاتلىغى،
ئۇلۇغ سۇنىڭ دولقۇنلىشىدا.

سۇغا قانسا چاڭقىغان زىمىن،
سويۇنمىسۇن نە ئۈچۈن كوڭۇل؟
قۇملۇق ئەندى بولار ئېكىنزار،
قامغاق باسقان ئېتىزلار تۇگۈل.

ئەمما بۇ سۇ كەلىدى ئاسان،
گۇۋا ئاڭا ئەلنىڭ بارلىغى.

بۇ جەڭگىۋار، جانلىق ھىكايە،
جەڭ جەريانى، كۈرەش تارىخى.

* * *

بارچە دىلدا يانغان چوغ بولۇپ،
باياشات دۇي قۇرۇش ئىستىگى.

(بىراق سۇدىن تەلەيسىز ئىدى،
كۈنلۈننىڭ قۇملۇق ئىتىگى.)

مەھسۇلاتتىن ئۈمىت يوق ئىدى،

سۇ ئىشىنى ھەل قىلماي تۇرۇپ.

سۇ بولمىسا دۇينى گۈللىتىش،

قالار ئىدى قۇرۇق سوز بولۇپ.

تاغ پارتلىتىپ، ئۈستەڭ ئېلىشقا،

شۇجى چىقتى باشلامچى بولۇپ.

پەھلىۋانلار ئەگەشتى ئاگا،
يېزا ئەھلى ماڭدى قوشۇلۇپ.

پەيدا بولدى ئاسماندا بۇلۇت،
شۇ دەم بىردىن ئوزگىرىپ ئەھۋال.
قامال قىلدى گاڭ ئىرادىنى،
قۇتراپ كەلگەن جۇدۇنلۇق شامال.

ناھىيىدىن كەلگەن ئەمەلدار
ئەزالارنىڭ يولىنى توسۇپ،
سوزلەپ كەتتى شىلتىپ قولىنى،
چىلبوردەك پەيلىنى بۇزۇپ.

”ئوڭچىلار باش كوتەرگەن پەيتتە،
كىم بۇيرۇدى ئۈستەڭ چېپىشقا.
ئاتلىنىڭلار زوزپەيلەردىن،
بىردەك ھوقۇق تارتىپ ئېلىشقا.“

شۇجى دىدى قەھرۇ-غەزەپتە:
”يولمىزغا قەتئى ماڭمىز،
ئەگەر ھوقۇق تارتماقچى بولساق،
سىزدەكلەردىن تارتىپ ئالمىز.“

ئورتاق بولدى تامامى ئەزا،
شۇجىسىنىڭ جاسارىتىگە.
دېلى ئەگرى باشلىقنىڭ شۇ دەم،
تۈز سېپىلدى جاراھتىگە.

چىچاڭشىدى سەپرايى ئورلەپ،
بۇيرۇق قىلدى قايتىپ كېتىشكە.
بۇيرۇق قىلدى بىر ھەپتىگىچە،
گېۋېيخۇيىدىن پەرمان كۈتۈشكە.

تېخى ھەپتە ئۆتمەي شۇجىنىڭ
خىزمىتىنى ئېلىپ تاشلىدى.
ئۈستەڭ چېپىش—ئۇلۇغۋار پىلان،
ۋاقتىنچىلىق ئىشقا ئاشمىدى.

قانتىدىن قايرىلدى بۇركۇت،
ياۋغا پەشۋا قايتۇرالمىدى.
تالاي پەرھات قالدى چارسىز،
يېزىغا سۇ باشلىيالمىدى.

ئېتىز—ئېرىق چاڭ—چاڭ يېرىلدى،
ئېتىزلارنى باستى چاكاندا.

يەر ئىككەنلەر قالدى قۇرۇق قول،
خامان توشتى قۇرۇق سامانغا.

ئىش بۇزغۇچى يۈچۈن سىياسەت،
كوڭۇللەرگە گۇمان سالاتتى.
نەمە ئۈچۈن دەيتتى ھەر كىشى،
ئوز ئوزىگە سوئال قوياتتى.

ئەلنىڭ قەھرى يەشتى تۇگۇنى،
يوقتىلدى ئاپەتلىك بۇلۇت.
بايرام قىلدى چوڭ - كىچىككەچە،
كۈلدى يېزا شاتلىققا تولۇپ.

مانا ئەندى سابىق شۇجىنىڭ،
ۋەزىپىسى كەلدى ئەسلىگە.
دەريا بولۇپ ئۇرغۇدى غەيرەت،
ئەزالارنىڭ ئوتلۇق قەلبىدە.

يېزىنىڭ مەرت قىز - ئوغلانلىرى،
يۈرۈپ كەتتى ئۈستەڭ چېپىشقا.
شۇجى ئوزى جەڭ مەيدانىدا،
باشچى بولدى قايناق چېلىشقا.

كېچە - كۈندۈز قىزىدى كۈرەش،
ئوتتى تالاي جەڭگىۋار ئايلار.
كوكنى قۇچتى مېھنەت شاۋقۇنى،
تىلغا كىردى تىلىسمات جايلار.

پۇتتى ئۈستەڭ،

ئاقى كۇمۇش سۇ،
ئىككى لەپكە تولۇپ لىپمۇ - لىپ.
ئاقى چاڭقاق يەرنى ياشىتىپ،
مول ھوسۇلنىڭ سازىنى چېلىپ.

شۇجى ئويلار: "4 كىشىلىك گۇرۇھ"
يوقالمىسا ياشنامتى يېزا،
نۇر چاچمىسا بەخت ئاپتۇ،
ئالغا قەدەم تاشلامتى يېزا...

سۇ بىلەن تەڭ ئاقار ئۇزاققا،
شۇجىنىڭ شات ھىس - تۇيغۇلىرى،
ئۇزۇلمەستىن ئاقماقتا مانا،
يۈگەنلەنگەن تاغنىڭ سۇلىرى.

.....

شاتلان شۇجى، يېڭى دەۋراندا،
شاتلىنىشقا ھەققىڭ بار سېنىڭ.
چۈنكى بۇندا جەننەت قۇرۇشقا،
ئۇزاقلاردىن ئەھدىڭ بار سېنىڭ.

چۈمدى ۋەتەن باھار نۇرىغا،
تىلەكلىرىڭ گۈللەيدۇ تېخى.
يۇرتۇڭ ئەندى چىقىرىپ قانات،
پەرۋاز قىلىپ ئورلەيدۇ تېخى.

1977 - يىلى ئۆكتەبىر.

ئەندى

تۈمەن پالۋان ئىلىم - پەننىڭ يولىدا بەيگىدە ئەندى،
ۋەتەننىڭ شاتلىغى چەكسىزكى خۇاڭخې ئەۋجىدە ئەندى،
كوڭۇل گۈلدەك ئېچىلماقتا ھاياجان ئىلكىدە ئەندى،
قىزىل نۇر جىلۋىسى چاقنار چېچەكلەر ھوسنىدە ئەندى،
قىياندەك يامىردى ئىلھام ھەۋەسكار قەلبىدە ئەندى.

نىچاغدىن تەلپۇنۇپ كۈتتۇق بۇ قۇتلۇق كۈنى بىستاقەت،
بىراق بۇ ئارزۇ-ئىستەكنى قامال قىپ كەلدى توت ئاپەت،
ئىلىم-پەن قالدى بەد نامغا، بېرىلدى پىتىنگە نوۋەت،
ئادالەت بولدى دەپسەندە، كۈتەردى باش رەزىل توھمەت،
چېكەتتۇق غەم، كېلەرمۇ دەپ جاھالەت ئەسلىگە ئەندى؟

يوقالدى ئەندىشە-تەشۋىش، تۇماننى قوغلىدى ئاپتاپ،
زىمىنى لەرزىگە سالدى خوشاللىق شاۋقۇنى ياغراپ،
ئىجاتكار ئوت يۈرەكلەرنى جاسارەت يالقۇنى قاپلاپ،
چېلىشقا يۈردى ئۆتكەلنى بوسۇپ ئۆتمەككە بەل باغلاپ،
زەپەر تۇلپارىمىز جەڭدە، يېڭىشىڭ پەيزىدە ئەندى.

دىدى كومپارتىيە بىزگە: ئىرادە تۇرغۇزۇپ گاڭدىن،
قوشۇڭلار بۇ دىيارغا شان، ئۈزۈڭلار ئايىنى ئاسماندىن،
قىلىپ سۇمرۇغ كەبى پەرۋاز، ئوتۇڭلار چوققىدىن-ھاڭدىن،
ياراتسا موجىزە كىمكى تاقايمىز گۈل شەرەپ-شاندىن،
ئورۇن يوق ئۇششۇ مەيداندا قۇرۇق سوز ئەركىگە ئەندى.

ئۇيۇشتى بارچە مۇستەھكەم، جىمى سەپ جەڭگە ئاتلاندى،
سېسىق گاز ئورنىنى ئىپار ھىددەك ساپ ھاۋا ئالدى،
زىمىن، كوك ھەمدە ئوكيانلار گويا جەڭگاھقا ئايلاندى،

ئىلىم-پەن ئىشقى دىللاردا گويا گۈلخان بولۇپ ياندى،
كورۇلدى ئەجرىمىز بىزنىڭ كۈرەشنىڭ ئەۋجىدە ئەندى.

نشان ئايدىڭ ۋە ئىمكانغا كېپىلدۇر دەۋرىمىز بىزنىڭ،
يېڭىش مۇشكۈلى خاس بىزگە، پۇرولپتار تەكتىمىز بىزنىڭ،
ۋە تەننى گۈلگە پۈركەشتۈر مۇقەددەس ئەھدىمىز بىزنىڭ،
ئاشۇ مەقسەتكە تەقدىمدۇر پاراسەت-ئەقلىمىز بىزنىڭ،
ئىلىم-پەن ئىشقى گۈلخاندىك خەلقىنىڭ قەلبىدە ئەندى.
1977-يىلى دېكابىر، ئۈرۈمچى.

ئۇستازىمغا

ئۈرۈمچىدە تۇردۇم ئۇزاق يىل،
ئوقۇشتا ھەم خىزمەتتە بولۇپ.
تاغلار ئېشىپ، يۇرتۇمنى يوقلاپ،
كەلدىم بۈگۈن پۇرسەت تۇغۇلۇپ.

ئوز يۇرتۇمدا تۇنجى كورگىنىم،
بولدى مېنىڭ ئانا مەكتىۋىم.

ئەسكە چۈشتى بالىلىق يىللار،
ۋاراقلىدى كوڭۇل دەپتىرىم.

ئانا مەكتەپ ئوستۇرگەن مېنى،
ياشلىغىمغا مەزمۇن سىڭدۇرۇپ.
نۇرلاندىرغان ساددا دىلىمنى،
ئۇستازلىرىم بىلىم بىلدۈرۈپ.

ئۇستازىمنى قىلدىم سۇرۇشتە،
كىرىپ ئانا مەكتىۋىمگە مەن.
ئۇ لېكسىيە سوزلەۋىپتېتۇ،
بالىلارغا بار زېھنى بىلەن.

باقتىم تونۇش ئىللىق چىرايغا،
دەرىزىدىن ئېھتىرام بىلەن.
ھەركىتىنى تېزلەتتى يۈرەك،
چۈمدۈم پۈتمەس ھاياجانغا مەن.

چاچلىرىغا قونۇپتۇ قىرو،
ياكى ئاق بور چاڭلىرىمۇ ئۇ.
ياق، چاڭ ئەمەس، يۈگرەك يىللارنىڭ
ئىنئامى ۋە سوغىلىرى بۇ.

ئەمما تۇرقى تەمكىن ۋە تېتىك،
چاقنار ئوتلوق كوزلىرى تېخى.
قوغۇشۇندەك سالماق، ۋەزنىلىك
ئاۋازىمۇ ئاۋالقى پېتى.

مۇئەللىمنىڭ سوزىگە بېرەر،
ساۋاقداشلار چىن ئىخلاسىنى.
ئۇستاز سوزلەر تارىختا ئوتكەن
ئالمىلارنىڭ ئىختىراسىنى.

بىر چاغلاردا بىزلەرگىمۇ ئۇ،
دەرس بەرگەنتى ئۇگىتىپ ئەقىل.
نەزىرىنى ئاساسلايتتى ھەم،
تەجرىبىدىن كەلتۈرۈپ دەلىل.

يىگىرمە يىل ئوتتى ئارىدىن،
دەرس سوزلەيدۇ ئاۋالقىدەكلا.
شۇڭا ئۇنىڭ داڭقى - توھپىسى،
كېزىپ يۈرەر پۈتۈن يۇرت ئارا.

دەرستىن چۈشۈپ چىقتى مۇئەللىم،
مەن ئالدىدىن بەردىم تونۇشلۇق،

بىز گويىكى ئاتا-بالىدەك،
قۇچاقلىشىپ قىزغىن كورۇشتۇق...

دولقۇنلىدى مېھرىم دېڭىزدەك،
سىز ئۇستازىم—بۇيۇك ئىنسانغا.
ئازمۇ سىزنىڭ ئەجىر-توھپىڭىز،
ھور ۋە تەننى پۇركەشتە شانغا.

ئەلگە مېۋە بەرمەكتە سىزنىڭ
پەرۋىشى قىلغان كۈچەتلىرىڭىز.
گۈللەتمەكتە ئانا ۋە تەننى.
يېتىشتۈرگەن شاگىرتلىرىڭىز.

كىچىك ئادىل بولدى ئىنجىپېر،
يەر تەكتىدىن ئالماقتا مەدەن.
كەپسىز مۇرات تېخنىكتۇر بۇگۈن،
دەريالارغا سالماقتا يۈگەن.

كۈمۈش قۇشنى پەرۋاز قىلدۇرۇپ،
كوك ئاسماندا كېزەر بەختىيار.
ئوز ئىشىدا يېڭى كەشپىيات
بەرپا قىلدى دوختۇر گۈلباھار.

سز ئوقۇتقان تالاي ساۋاقداش،
ئەلگە توھپە قاتماقتا بۈگۈن.
كۈرەشمەكتە ساپ تەر ئاققۇزۇپ،
كوممۇنىزىم غايىسى ئۈچۈن.

ئېيخ، مۇئەللىم — قەدىرلىك ئۇستاز.
قەدىرلەيدۇ سىزنى ھور زامان.
ئوبرازىڭىز ئۈچمەس، ساقلىنار،
شاگىرتلارنىڭ قەلبىدە ھامان.

يېزىلىدۇ تارىخ بېتىگە،
سىزنىڭ قۇچقان شەرەپ — شانىڭىز.
ئەۋلاتلاردىن — ئەۋلاتلارغىچە،
ياششار سىزنىڭ قۇتلۇق نامىڭىز.

1978 — يىلى يانۋار، قارقاش، ياغاچچى يېزىسى.

بولاي مەشگۈ مەدەتكارنىڭ

گۈل ئاشىغى بۇلبۇل باغدا،
سايىرار ھامان گۈلگە قونۇپ.

ئىجاتكارىم يارىم ساڭا
قەلبىم كۆپەر يالقۇن بولۇپ.

شاتلىنىمەن ئەل ئاغزىدىن
ئاڭلاپ سېنىڭ تەرىپىڭنى.
قاتتىم غەزەل - ناخشامغا مەن،
قۇچقان شانۇ - شەرىپىڭنى.

ئومرۇم گۈزەل مەزمۇنغا باي،
سەن سويۇملۇك جانان بىلەن.
بىرگە ئوتسەم ئارمانىم يوق،
سەندەك تالىماس ئىشچان بىلەن.

كەشپىياتنىڭ غۇنچىسىنى
ئېچىلدۇرغىن ئىجاتكارىم.
يۇرۇشلەردە بولاي سېنىڭ
تا مەڭگۈلۈك مەدەتكارىڭ.

1978 - يىلى فېۋرال، ئۈرۈمچى.

تىيانشان بۇلبۇلىغا

بويۇڭنى سەھنىدە كورسەم،
ئېچىلغان گۈلمىكىن دەيمەن.
چاراڭلىق ناخشا ياڭراتساڭ،
سېنى بۇلبۇلمىكىن دەيمەن.

ئۇلۇغ دەۋرىمگە كۆي كۆيىلەپ،
تالاي يىل ناخشا ياڭراتتىڭ.
شۇڭا ئوتلۇق كوڭۇللەرنىڭ
مۇھەببەت - زوقىنى تارتتىڭ.

ساداسى ئاشۇ ناخشاڭنىڭ
كېلەر دەريايۇ - تاغلاردىن.
سالام يوللايدۇ ئىشچانلار
ساڭا بوستانۇ - باغلاردىن.

مەدەتكار دۇر ۋە تەن، خەلقنىڭ،
مۇناسىپەن بۇ گۈلشەنگە.
تىيانشان بۇلبۇلى ياڭرات
خوشال ناخشاڭنى مەڭگۈگە.

1978-يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

سەن بىلەن

ئامرىغىم دىخان قىزى، چۈشتۈم چېلىشقا سەن بىلەن،
تەر توكۇپ چول قوينىدىن ئالتۇن ئېلىشقا سەن بىلەن.

بەختىيار يۇرتۇمنى غەلبە گۈلىگە پۇركەش ئۈچۈن،
رازىمەن تاغلار ئېشىپ، دولقۇن يېرىشقا سەن بىلەن.

ۋەدە بەردىم چىن يۈرەكتىن مەردۇ-مەردان ئالدىدا،
ئەل-ۋەتەن ئىشقىدا گۈلخان دەك يېنىشقا سەن بىلەن.

نۇرلىنىپ كەلگۈسىمىز ئاچماقتا بىزگە كەڭ قۇچاق،
بەلىنى مەھكەم باغلىدىم بىللە بېرىشقا سەن بىلەن.

1978-يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

بۇ كىتابنىڭ نىسبەتەن بىر قىسمى
ئۇيغۇر تىلىدا تەرجىمە قىلىندى.

ساڭا

ئوت يۈرەك تېخنىك دىگەن نام بەردى ئەل چولپان ساڭا،
كوكرىگىڭگە گۈل قادالدى، ياغدى ھورمەت - شان ساڭا.

سەن يېتىشتۈرگەن ئۇرۇقتىن ئالدى ئۆلكەم مول ھوسۇل،
شۇنچىلىك ئورلەشكە ئىمكان بەردى ھور دەۋران ساڭا.

ياشنسۇن، كۈلسۈن ئىجادىڭ ئەي چىۋەر ئۇيغۇر قىزى،
ئىشتىياقم بولدى يالقۇن، مەن تەسەددۇق جان ساڭا.

1978 - يىلى دېكابىر، ئۈرۈمچى.

بىلە

گۈزەل گۈلشەن ئارا ھوسنىڭ
مىسالى تاڭدىكى غۇنچە.

سېنى چەكسىز قەدىرلەيمەن،
ساداقەت بابىدا شۇنچە .

ئېزىتقۇ قەستىنى يەڭدۇق،
سناق مەيدانىدا بىللە .
تاھىر، زوھرا بولۇپ ئاقتۇق،
ۋاپا دەرياسىدا بىللە .

مۇشەققەت تاغىدىن ئاشتۇق،

جانانم ئىككىمىز بىللە .

كوڭۇلدە ئۇلغىيىپ باردى،

مۇھەببەت مېھرىمىز بىللە .

بارارىمىز كەڭ غۇلاچ تاشلاپ،

چېلىشنىڭ ئالدىدا بىللە .

قىزىقتايىمىز بەلەن تويىنى،

ۋىسال ئىقبالىدا بىللە .

1978-يىلى دېكابىر، ئۈرۈمچى .

شائىر بىلەن سوھبەت

(لەن بياۋ ۋە "4 كىشىلىك گۇرۇھ" نىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان بارلىق پىشقەدەم يازغۇچى، شائىرلارغا بېغىشلايمەن.)

مۇخبىرلىققا ئاتلاندىم بۈگۈن،
باشلىغىمدىن ئېلىپ ئىجازەت.
قايتا جەڭگە كىرگەن پىشقەدەم
شائىرنى مەن قىلدىم زىيارەت.

مەن ئۇنىڭغا قىلدىم ئىلتىماس،
تارىخنى ئەسكە ئېلىشنى.
كەچمىشنى - كەچمىشنى
رەت - رەتتە سۆزلەپ بېرىشنى.

چومدى پۈتمەس خىيال تەكتىگە،
پىشقەدەم زات، ھورمەتلىك كىشى.
باشلىدى ئۇ جەڭ يىللىرىدىن،
كوز ئالدىغا كەلدى كەچمىشى.

* * *

لوگوچياۋدا پۇرۇخ پۇرۇتۇپ،
ياغرغاندا زەمبىرەك ئۇنى.
يات تائىپە ئەزىز ۋەتەنگە
ئىپلاس قەدەم تاشلىغان كۈنى:

تۈمەنلىگەن قانۇ-قېرىنداش
ياۋ ئوقدا ئايرىلدى جاندىن.
قان ساقىغان سىداۋ ئاستىدا
ھەيدەلدى كۆپ پۇقرا ماكاندىن.

ئۇ چاغ مېنىڭ ياشلىق يىللىرىم،
ئۇرۇمچىدە ئوقۇپ يۈرەتتىم.
مەرىپەتنىڭ دەريالىرىدا،
غۇلاچ يېيىپ قانماي ئۈزەتتىم.

بۇ ۋەھىمە، ئاپەتلىك خەۋەر،
كۆكرەكلەرگە پاتتى زىخ بولۇپ.
تەۋرەپ كەتتى پۈتكۈل تىيانشان،
بارچە مىللەت كەتتى قوزغۇلۇپ.

كۆيدۈرەتتى قىساس يالقۇنى،
مىليونلىغان ئىنسان دىلىنى.

چىدامدۇ ئادەم بالىسى،
ياۋغا تاشلاپ ئالتۇن ئېلىنى.

ئايلىندىم مەن قەھرۇ - غەزەپكە،
ۋولقان ئىدى ياش قەلبىم گویا.
بولدى قەلەم ئۆتكۈر قورالسىم،
تومۇردىكى قانلىرىم سىيا.

قانلىق يىللار، ئاپەتلىك دەۋر،
شائىر قىلىپ ئۆستۈردى مېنى.
(يازمى قانداق تاقەت قىلىمەن،
تارتىپ خورلۇق تولغاقلرىنى.)

يازدىم شېئىر، شېئىرلىرىمدا
ئانىلارنىڭ خىتاۋىنى مەن.
يازدىم ئاچا - سىڭىللىرىمنىڭ
كۆكىنى قۇچقان پىغانىنى مەن.

يازدىم ئاتا ئۆمىتلىرىنى،
بالىلارنىڭ نالىسىنى مەن.
يازدىم ئەجدات ۋەسىيىتىنى،
يازدىم خەلق ساداسىنى مەن.

مەدەت بەرگەچ يەنئەن خىتاۋى
ۋۇجۇدۇمغا ھەر دەم، ھەر مىنۇت.
قىلدىم كۈرەش، ئۇلغا يغاندىمۇ
ئاسمىنىمدا قاپ - قارا بۇلۇت.

ئەل قىسمىتى، ۋەتەن تەقدىرى
قىل ئۈستىدە تۇرغان چاغلىرى.
يۇرت خائىنى ياۋۇز شېڭ شىسەي
ياۋغا مالاي بولدى ئاخىرى.

مۇناپىقلار بازار تالىشىپ،
بەس - بەس بىلەن ساتتى ۋەتەننى.
(نەدىن بىلسۇن ئۇ شەرەمەندىلەر
مىللەت، ۋەتەن دەيدىغان غەمنى.

ھەر كېچىسى قانچە يۈزلىگەن
ۋەتەنداشلار تۇتقۇن قىلىندى.
ياۋ زۇلمىدىن بىگۇنا خەلق
ئۇششۇك تەككەن چوپتەك قىرىلدى.

.....

جاھانگىرنىڭ غالىچىسى بىلەن
تۇتۇشقاچقا تەۋرەنمەي تۇرۇپ.
مەن تۇرمىگە تاشلاندىم، خائىن
شېڭ شىسەينىڭ تۇتقۇنى بولۇپ.

ۋە يىلۇن دوزاخ-زىندان ئىچىدە
پۈتۈن تېنىم قانغا بويالدى.
مىسرا تۈزدۈم ئۆز قېنىم بىلەن،
قىزىل قاندىن تاملار بويالدى.

ئېغىر كۈنلەر ئوتتى شۇ يېتى،
ياۋ بىلەن جەڭ قىلدىم چىڭ تۇرۇپ.
شېڭ يىقىلدى، تۇرمىداشلارنى
گومىنداڭغا بەردى تاپشۇرۇپ...

* * *
تاڭنىڭ نۇرى بۇزدى-غۇلاتتى
كونا سېپىل، چىرىك ئوردىنى.
قۇشلار ئۇچۇپ چىقتى قەپەزدىن،
يوقسۇل خەلق تاپتى ئورنىنى.

تاڭ نۇرىغا قاتتىم كۇيۇمنى،
ھاياجاننىڭ ئەۋجىدە تۇرۇپ.

پەرۋاز قىلدىم كوپ - كوك سامادا،
ئازات ئەلنىڭ لاچىنى بولۇپ.

يوقسۇلغا يەر بولۇپ بېرىشتىن
ئازات ئېلىم گۇڭشېلاشقىچە.
سوتسىيالىستىك يېڭى قىياپەت
جەننەت بولۇپ چىراي ئاچقىچە.

شۇنچە يىللىق قايناق چېلىشتا،
بولدۇم باشتىن تا ئاخىرغىچە.
ئاداشمىدىم توغرا نشاندىن،
بەل مۇكچىيىپ، چاچ ئاقارغىچە.

بىراق قاتىل، ئاپەت يىلتىزى
لەن بياۋ ۋە توت زەھەرخەندە،
ۋەھشىلىشىپ دېيىشتى، مانجا
توھمەت چاپلاپ "قارا گىزەندە".

ئەۋج ئالدى ئاپەتلىك بوران،
يامراپ كەلدى توھمەتلەر سېلى.
كويىقايقا ئايلاندى بۇگۈن،
ئەجدادىمنىڭ مۇقەددەس ئېلى.

دەۋرىمىزنىڭ گۇناھكارلىرى،
"گۇناھكار" دەپ قاماشتى مېنى. پۈتۈن ھاياتىم
قانداق جاھان، قانداق زامان بۇ،
ئەي خالايمىق ئېيتىڭلار قېنى؟
كىملىرىمىز مېنىڭ قولۇمغا كويىزا،
پۇتلىرىمغا ئىشكەل سېلىشتى؟
كىملىرىمىز مېنىڭ قىزىل قېنىمنى
ئىچكىنىگە ئىنئام ئېلىشتى؟
زۇلمەت قوينى - زىندان ئىچىدە،
مەن تارتىمىغان ئازاپ قالمىدى.
قىيىنلىققا مەن جان ئۈزۈمدىم،
قىيىنلىققا جاللات تالمىدى.
مەن تۇرمىدە تارتقان ئازاپنىڭ
ھىساۋىنى ئېلىپ بولامدۇ.
ئۇغۇ مەيلى، بىراق زەھەرلىك
توھمىتىگە چىداپ بولامدۇ؟!
مەن بىر ئومۇر پۇرولپتارغا يات
شېرىلارنى يېزىپتىمىشمەن.

قىزىل تۇغنى ئاغدۇرماق ئۈچۈن
"قارا كۈچلەر" يىغىپتىمىشمەن.

ئەسكە ئالسام باسقان مۇساپە -

تارىخىمنى بىر - بىر ئاخشۇرۇپ.

ھاياتىمدا ئەل - ۋەتەن مېھرى،

ۋۇجۇدۇمغا سىڭگەن سۈت بولۇپ.

يالتايىدىم، تاكى بىر ئومۇر

پارتىيىگە ئەگىشىپ كەلدىم.

ياۋنى ئالدىم قامچا ئاستىغا،

دەۋرىمگە كۆي ياڭرىتىپ كەلدىم.

شۇنداقتىمۇ ئۇلار نىمىشقا

يۈرىكىمگە تارتماقتا سېزىك.

مەلئۇنلارنىڭ نەيرەڭ، ۋاستىسى،

نىمە دىگەن قەبىھ، زەھەرلىك.

مەن تارتقان دەرت - ئازاپ ئالدىدا

ۋە يىلۇن دوزاق جەۋرىسى نىمە.

شۇنچە تولا ئۈچمەنلىك قىلىپ،

جاللاتلارنىڭ مەقسىدى نىمە.

ئېيتقىن دۇنيا قوينۇڭدا سېنىڭ
ئىنسانلارنىڭ ئىززىتى نىمە؟
ئېيتقىن قېنى، ئادەم دىگەننىڭ
چۈمۈلىدىن قىممىتى نىمە؟

مەن ئويلايمەن، ئويلىغانسېرى،
بۇ سىرلارنىڭ تەكتى ئېچىلماس.
كوڭلۇمدە بار قات-قات سوئاللار،
سوئاللارغا جاۋاپ تېپىلماس.

توققۇز يىلىم ئوتتى شۇ پېتى،
ئۈستىخانغا چاپلاشتى تېرە.
زەئىپلەشتى ۋۇجۇدۇم، بىراق
ساپ ۋىجدانم بولمىدى خىرە.

كېيىن بىلىدىم ئىشنىڭ تەكتىنى،
سويۇشكەندە تاڭ نۇرى بىلەن.
چىمەنزارنى ۋەيران قىلغۇچى،
توت يالماۋۇز، توت چايان ئىكەن.

مەن خوشلاشتم گۈندىپاي بىلەن،
شۇم جاللاتلار كىردى ھەپسىگە.

داۋالاندىم ئۈچ يىل، تەل - توكۇس
ساغلاملىغىم كەلدى ئەسلىگە.

مەن كىرىشتىم ئىجادىيەتكە،
مەن كىرىشتىم ئەندى بولەكتىن.
مەن كىرىشتىم قايغۇ - خوشاللىق
گىرەلىشىپ كەتكەن يۈرەكتىن.

يازماقتىمەن كوز ياشلىرىمنىڭ
دەرياسىدا ئاققانلىغىمنى.

يازماقتىمەن بۇ نەۋ باھارغا
مەنۇن بولۇپ باققانلىغىمنى.

يازماقتىمەن بارچە سەپلەرنىڭ
بەيگىلەردە ئىلگىرلىشىنى.

خەلقىمىزنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن
ئىنتىلىشى، تەلپۈنۈشىنى...

* * *

ئەكس ئېتەر سۇنماس ئىرادە،
ئۇنىڭ چاقناپ تۇرغان كوزىدىن.
جىلۋىلىنەر كەلگۈسى غايە،
پولات مۇسكۈل شائىر سوزىدىن.

* * *
يازغىن شائىر، يازغىن توختىماي،
كورگىنىڭنى، بىلگەنلىرىڭنى.
گاھى بەخت، گاھىدا زۇلمەت
دېڭىزىدا ئۇزگەنلىرىڭنى.

شېر يازغىن، ئەل ساداسىدەك،
نامەرتنى سوك، مەرتلەرنى كۈيلە.
غۇرۇر لانسۇن يۇرتۇم سېنىڭدىن،
پەرۋاز قىلغىن كوكلەردە ئورلە.

يازغىن، ھەر بىر شېرلىرىڭدىن
سانسىز يۈرەك ھوزۇر ئالغىدەك.
يازغىن، تارىخ سەھىپىسىدە
ئوتلۇق نامىڭ مەڭگۈ قالغىدەك.

1979-يىلى يانۋار، خوتەن — ئۈرۈمچى.

سەندە

دىيارىم، جانجان يۇرتۇم ھەقىقەت پارلىدى سەندە،
كېسىلدى چىڭگىلىك، كوكلەپ كوچەتلەر ئاينىدى سەندە،
ھۇقۇش قوغلاندى، بۇلبۇللار ئەچەپ شوخ سايرىدى سەندە،
ياشاردى رەڭمۇ-رەڭ گۈللەر، كوڭۇللەر يايىردى سەندە،
زامانغا سويگۇسى ئەلنىڭ بولۇپ سەل يامىردى سەندە.

ئىجات-سەنئەت بېغدا شات-خوشال سۆزلەشكە ئىمكان بار،
ھەقىقەت ئوتدا لاپ-ساختىنى ئورتەشكە ئىمكان بار،
ئىلىم-پەن ئەھلىگە پەرۋاز قىلىپ ئورلەشكە ئىمكان بار،
ياراتسا كەشپىيات ئەلگە ئۇنى كۆيلەشكە ئىمكان بار،
شۇڭا دەۋرانغا دىل زوقى بولەكتىن قاينىدى سەندە.

زاۋۇتتا قەھرىمان ئىشچى رىكورد بۇزماقنى كوزلەيدۇ،
سورساڭ "جان پىدا خەلقىگە كۈلدى ئارزۇيۇم" دەيدۇ،
دىخان كەتمەنگىلا باقمى، يېڭى سايماندا ئىشلەيدۇ،

ئوزى تاپقان ھالال ناننى ئازادە ئولتۇرۇپ يەيدۇ،
 توكۇپ تەر كىم خامان ئالسا، ئاشۇ ماي چاپىندى سەندە.

قۇرۇق سوزلۇك سېغىزخانغا ۋەتەن قوينۇڭدا مەيدان يوق،
 رۇكۇلداپ توت پەسىل تۇغماس تۇخۇمسىز توخۇغا دان يوق،
 بېسىلدى تىنجىماس چۇقان، گۇناسىز جانغا بوھتان يوق،
 كۈرەشچان ئارغىماقلارنىڭ يولىدا ئەندى قاپقان يوق،
 ئادالەتنىڭ كۈيى ھەر يان جاراڭلاپ ياڭرىدى سەندە.

پىراقتا قەلبى ئورتەنگەن يىگىت جانانغا يەتتى،
 سىقىلغان قەھرىلىك دىللارمۇ ئەرك بوستانغا يەتتى،
 كورۇندى كوزلىگەن ئىقبال، خەلق ئارمانغا يەتتى،
 بۇ شاتلىق نەغمىسى سانسىز كۈرەش قۇربانغا يەتتى،
 خەلقنىڭ بەختى - ئارزۇسى چېچەكلەپ ياشنىدى سەندە.

پىراق مەنزىلگە كوز سالسام كېتەر مەن جانلىنىپ شۇنچە،
 گويكى تويغا خەت ئالغان يىگىتتەك شاتلىنىپ شۇنچە،
 ۋەتەن بەختىگە زوق ئەيلەپ دىلىمدىن ماختىنىپ شۇنچە،
 بارار مەن ئوز ئىجادىمغا - ئىشىمغا باغلىنىپ شۇنچە،
 گۈزەل تۇرمۇش، ئۇلۇغ غايە قۇياشتەك بالقىدى سەندە.

مۇرادىم ئەي ۋەتەن، سەندە ئومۇرلۇك تەر - ئەجىر توكمەك،
نۇرانە كەڭرى قوينۇڭنى بەھىشتەك گۈللىتىپ ئۆتمەك،
زەپەر تۇلپارىدا ئورلەپ بۇيۇك توت چوققىغا يەتمەك،
يېڭى ئەۋلات ئۇچۇن سوغات - نىشانە قالدۇرۇپ كەتمەك،
ئاشۇ يۈكسەك نىيەت - سۇنماس ئىرادەم ئۇرغىدى سەندە.
1979 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

بەختىم بار

سۇبەي تاڭنىڭ ئىپار ھىدلىق ساباسى،
يەلپۈپ ئوتەر مەجنۇن تالنى - سۈمبۈلنى.
قىز - ئوغۇللار ئېتىزلاردا ئىشلەيدۇ،
تاڭ قالدۇرۇپ گۈلشەندىكى بۇلبۇلنى.

زەربىدارلار ئارىسىدا ئىشلەيمەن،
لەۋھە ئالغان يارىم بىلەن بىرلىكتە.
ئىش - ئەمگەكتە ئۇزۇپ چىقىپ ئالدىدا،
ۋەدىمىز بار توي قىلماققا كۈزلۈككە.

شۇڭا مېنىڭ تەر ئاققۇزۇپ ئېتىزدا،
نەمۇنچى بولۇش ئۈچۈن ئەھدىم بار.
دولقۇنلايدۇ دىل شاتلىغىم دەريادەك،
چۈنكى تاللاپ سويگىنىم بار، بەختىم بار.
1979-يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

ۋەتەن مۇھەببىتى

ۋەتەن مۇھەببىتى نە قەدەر ئۇلۇغ،
ۋەتەن دەپ قان كەچكەن ئەجداتلىرىمىز.
ۋەتەنگە مەنسۇپتۇر بىزنىڭ ئومرىمىز،
ۋەتەن دەپ تۇغۇلار ئەۋلاتلىرىمىز.
ۋەتەنگە بېغىشلاپ ئوتتى ئوزىنى،
ساپ نىيەت ئوغۇل-قىز، ئالىملىرىمىز.
بىر ئومۇر ۋەتەننىڭ شان-شەۋكىتىگە،
قەسەدە توقۇشتى شائىرلىرىمىز.
مەنمۇ ياش شېرىيەت ھەۋەسكارىمەن،
قەلبىمدە بۇ ھىسنى ئويغاتتى ۋەتەن.

يالقۇنلۇق مىسرائى تاپاتتىم نەدىن ،
ئانىجان ئىلھامنى بەرمىگەندە سەن؟

ھەر بېقىپ ھوسنۇڭگە ئالغان ئىلھامم
ئالدىدا دەريانىڭ دولقۇنى نىمە .
شاۋقۇنلۇق دېڭىزدۇر تەسىراتلىرىم ،
مەن ئۇنىڭ ئۈستىدە ئۈزگۈچى كېمە .

ئۈزىمەن ۋە لېكىن تا شۇ ياشقىچە ،
تۇيغۇلار قىرغىغى كورۇنگىنى يوق .
ئورسىمۇ قانچە رەت دەھشەتلىك بوران ،
سېنىڭدىن دىل رىشتىم ئۈزۈلگىنى يوق .

كوزلىرىم قامشار گۈل باغلىرىڭدا ،
ئويلايمەن ئالەمنىڭ جەننىتى مۇشۇ .
تەمنى تېتىيمەن مۇبلىرىڭنىڭ ،
ۋە دەيمەن: جەننەتنىڭ شەرۋىتى مۇشۇ .

سۇبھىدە بىپايان زىمىن ۋە ئاسمان
شەپەقنىڭ نۇرىغا چومىگەندە تۇتاش ،
كوز تىكىپ قانمايمەن گۈزەللىگىڭگە ،
يامرايدۇ ئىلھامم قىيانغا ئوخشاش .

سېخىلىق، مەرتلىكنىڭ نەمۇنىسى سەن،
 بېرىسەن خەلقىڭگە بەھمساپ نىمەت.
 بېرىسەن ھەر كىمگە لازىملىغىنى،
 ھىچقاچان قىلمايسەن خوشامەت، مىننەت.
 ئېيخ، ۋەتەن سەن دىمەك چىنلىق دىمەكتۇر،
 سەن ئىنسان قەلبىگە تۈگمەس ئوزۇق.
 يارالغان سەن پەقەت سەمىمىيەتتىن،
 تۇپرىغىڭ مۇقەددەس ۋە نامىڭ ئۇلۇغ.
 زېمىنىگە تۇغۇلغان ئادەم بالىسى،
 قانداقمۇ سۆيىمىگەي ئوز دىيارىنى؛
 ۋە قانداق ئەيلىمەس ئىزھار، ۋەتىنىم
 بار مېنىڭ، دەيدىغان ئىپتىخارىنى.

بارمىدۇ دۇنيادا پەرزەنتلىرىگە
 سەن كەبى مېھرىبان، شەپقەتچى ئانا؟!
 ئوغلۇڭغا قەدىرىڭنى بىلمەسلىكتىنمۇ
 بارمىدۇ ئېغىرراق جىنايەت - گۇنا؟!!

مەن ئوسۇپ ئەقلىمگە كەلگەندىن بېرى،
 ياشايمەن ھەمىشە ھاياجان بىلەن.

ئويلىسام تەقدىرىم، قايغۇ، شاتلىغىم،
سەن بىلەن چەمبەرچەس باغلانغان ئىكەن.

مېھرىڭنىڭ نۇرىغا چومۇلۇپ ئوستۇم،
سەن بىلەن ياشنىدى ھاياتىم بېغى.

قەلبىمدە پەرزەنتىڭ ئاتالماقتىنمۇ
ئارتۇقراق شەرەپنى سەزمىدىم تېخى.

ئوزەمنى ئادەم دەپ ياشىماقلىغىم
ئەمەستۇر تۇغۇلۇپ قالغىنىم ئۇچۇن.

بىلىمەن ۋىجداننىڭ ئالى بۇرچىنى،
مەنسۇپتۇر سەن ئۇچۇن بارلىغىم پۇتۇن.

1979-يىلى ماي.

ئوستەڭ بويىدا

ئوستەڭنىڭ بويى خىلۋەت،
سۇپ-سۇزۇك سۇيى شەرۋەت.

ئوستەڭ بويىدا كۈندە،
قىزىدۇ خوشال مېھنەت.

يار بىلەن چۈشۈپ ئىشتىن،
باردۇق سەيلىگە كەچتە.
يۇلتۇزلۇق گۈزەل ئاخشام،
مەڭگۈلۈك قالار ئەستە.

سوقتى قوش يۈرەك تەڭكەش،
كەلدۇق شۇندا بىر سوزگە.
كۈتكەن ئارزۇلۇق تويىنى،
پۈتۈشتۈك كېلەر كۈزگە.

توي قىلماقتا قوش دىلنىڭ،
يالقۇنلۇق قارارى بار.
بىزنىڭ بەختىيار ئەلدە،
ياشلارنىڭ باھارى بار.

1979-يىل ماي.

تەر توكەيلى بىرلىكتە

پەھلىۋانلار سېپىدە كوردۇم بويۇڭنى،
قادالدى دىل خۇمارىم، كوكسۇڭگە غۇنچە.

چۈمۈلگەندە سەن قۇتلۇق ئالغىش پەيزىگە،
خوشاللىغىم دەريادەك ئۇرغۇدى شۇنچە.

ئېيتقىن جانان، ئېيتقىنا، قىلماي تەقەززا،
بولدۇڭ قانداق مۇناسىپ شانۇ-شەرەپكە.
مەن بىلىمەن يۇرتۇمنىڭ پەخرى سانالدىڭ،
جاۋاپ بەرگەچ خەلقىمىز كۈتكەن تەلەپكە.

قەلبىمدىكى مۇھەببەت ياشنىدى ساڭا،
كۆكرىڭدە ئېچىلغان قىزىل غۇنچىدەك.
تەر توكەيلى بىرلىكتە ئانا تۇپراقتا،
كۈلۈپ باقسۇن بىزلەرگە پارلاق كېلىچەك.

تەر توكەيلى، ئۆتكەلدىن ئاتلايلى بىللە،
گۈل ئېچىلسۇن گۈلزاردا ئوينايلى بىللە.

1979-يىلى ئىيۇن.

چوپان قىزى

ھايات زوقى قاينىغان ماكان،
تىيانشان ۋە بەيتىك ئارىلىغى.

ئەسلىتىدۇ يېشىل دېڭىزنى،
بۇ ۋەتەننىڭ مۇنبەت يايلىغى.

تىنچمايدۇ ئاتلار دۇپىرى،
ئاۋۇللارنىڭ كۈلكە-ھاۋقۇنى،
يۈرەكلەردە يېڭى ھاياتقا،
يېلىنچىمىدۇ ئىشقى يالقۇنى.

ئات چاپتۇرۇپ قوي قايرىغان قىز،
دۇيىمىزنىڭ ئىلغار مالچىسى.
جان كىرگۈزەر قارلىق چوققىغا،
ئۇ ياڭراتقان زەپەر ناخشىسى.

كۈلدەن دىسە ئاۋۇللار ئارا،
چوڭ-كىچىككە تونۇش ئىسىم بۇ،
تەرىپلەر كۆپ ئۇنىڭ ھەققىدە،
(كوڭۇللەرگە ئىللىق سېزىم بۇ.)

بۇ يىل قىشتا تاغلار ئارىسى،
ئوتتى ئىچىدە دەھشەت-جۇدۇنلۇق.
يېرىلدى توڭ-مۇزلار چاراسلاپ،
جانغا تەھدىت سالماقتا سوغۇق.

ئوڭكۇرلەردىن بورە - قاۋانلار،
چىقىپ كېلەر ئىزدەپ ئوزۇقلۇق،
قوتانلاردىن يوقايدۇ قويلار،
مالچى خەۋەر ئېلىپ تۇرۇقلۇق.

بىراق كۈلدەن ئوز قوراسىدىن،
بىرمۇ مالنى يوقاتقىنى يوق.
كوزى چۈشكەن بىرمۇ بورىنى،
تىرىك پېتى ئوزاتقىنى يوق.

بېلىگىچە قار كېچىپ كەچتە،
ئەتراپلارغا قۇرىدۇ قاپقان.
ئاسرىغاندەك بوۋاقتى، تۈندە
ئاجىز قويغا ياپىدۇ يوتقان.

ئۇ ياندۇرغان پەنەر نۇرىدىن،
كۈندۈز بولۇپ يورۇيدۇ قوتان،
مىلتىغىنى بەتلەيدۇ، سىرتتا
يوچۇن شەپە ئاڭلانغان ھامان.

ئەتىگەندە قارلىق دالادىن،
ئولجىلارنى تېپىپ كېلىدۇ.

غەلبىسى ۋە خوشاللىقىنى،
ناخشىلارغا قېتىپ كېلىدۇ.

سويۇندۇ كۈلدەننىڭ جېنى،
شۇ مۇلايىم جانۋارلىرىدىن.
سېزىلمەيدۇ كۈنلەر جاپالىق،
مېھىر قويغاچ مالغا دىلىدىن.

ئۇ قوتانغا كىرگەندە قويلار،
ئەتراپىدىن كەتمەيدۇ پەقەت.
(ھايۋاندىمۇ بولار كەن ئەجەپ،
شەپقەتچىگە مېھرى - مۇھەببەت.)

شوخ قىز كۈلدەن سوزلەر بەزىدە،
تىڭلار تىلسىز، سىزىمچان دىللار.
"ھەمرا بولۇپ ئوتتى سىلەرگە،
ياشلىق چېغىم، بەختىيار يىللار.

جانۋارلىرىم، پاخلا نجانلىرىم،
ئېيخ، نەقەدەر سويۇملۇك سىلەر.
مېھرىمىزنى ئارىمىزدىكى
ئولچىمەككە دەريا تار كېلەر.

ئارمانىم يوق ئاۋۇلدا ئوتۇپ،
ئايلىناسامۇ ئاق چاچ مومايغا،
سىلەرنى ۋە قوتانىنى ھەرگىز
تېگىشمەيمەن ئالتۇن ساراينغا.

ئارزۇيۇم شۇ ئانا ۋە تەنگە،
مىۋە بەرسەم، قاتسام شەرەپ - شان.
ئوسسە ئەلنىڭ باياشاتلىغى،
جەننەت بولۇپ ياشىنسا جاھان.

قوزچاقلار سۈركىلەر قىزغا،
چۈشەنگەندەك ئۇنىڭ سوزىنى.
تىكىشىدۇ ئوماق، مۇلايىم،
ئىگىسىگە قويلار كوزىنى.

يېڭى دەۋر ۋە ئۇمىتلىك كۈنلەر،
ئىلھام بەرگەچ قىزنىڭ روھىغا.
چىقىم قىلماي قوتاندىن مالنى،
ئېلىپ چىقتى باھار قوينىغا.

تول ئالدى ئۇ ئاپەتنى يېڭىپ،
ئاشتى سانلار ئوز پىلاندىن.

كەڭ سەھنىدە ئۇنىڭ كوكسىگە،
گۈل قادالدى خەلق نامىدىن.

مانا ئەندى يازنىڭ قويندا،
يايلار قويلار تىمەن ۋە سېمىز.
جاندىن ئەزىز جانۋارلىرىغا،
ئات ئۈستىدىن كۈلۈپ باقار قىز.

* * *
ماللار باق، قىلغىن تەبەسسۇم،
ئەي چوپان قىز، يايلاقنىڭ پەخرى.
قىلىشماقتا داڭ - تەۋسىيىنى
پۈتۈن يايلاق - ئاۋۇللار ئەھلى.

ئالغا ئىنتىل، شوھرەت تاپ يەنە،
شانلىق سەپەر، غالىپ يۈرۈشتە.
بىر ئومۇر بول ئەلگە نەمۇنە،
ھور ۋە تەننى گۈللەندۈرۈشتە.
1979 - يىلى ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

ئاۋات بازار

قنزۇر قۇياش بازار ئاسمىنى،
ھەر ياندا ياڭراپ تۇرار لاپا كۆيى.
ئادەملەر شەھەر تامان ئېقىپ كىرەر،
دېڭىزغا قۇيۇلغاندەك دەريا سۈيى.
مەن بازار كوچىسىنى كەزمەكتىمەن،
قەلبىمدە شېرىي ئىلھام سەزمەكتىمەن.

* * *

كوچىلار گىرەلەشكەن، ھەر كوچىدا،
يېپىلغان يېڭى ماللار يەرمەنكىسى.
بۇ ئەمەس مەھسۇلاتلار كورگەزمىسى،
بۇ ئوزى يۈكسىلىشنىڭ چىن بەلگىسى.
بازارنى قىزىتماقتا بازارچىلار،
ھەر دىلىنىڭ دەريا-دەريا بار شاتلىغى.

نەدىدۇر سامسپەزنىڭ "غىچ ماي" دىگەن
ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ قۇلاقلارغا.

كاۋاپچى پىشىرمەكتە زىخ كاۋىبى،
خوش ھىدى ئۇرۇلىدۇ دىماقلارغا.
كانارىغا قاسساپ سېمىز گوشنى ئاستى،
بازارنىڭ ھوسنىگە ئۇ ھوسۇن قاتتى.

بوكنى قىرلاپ كىيگەن ئەزىمەتلەر،
ئالدىدا بۇغداي، قوناق تاغار - تاغار.
چېھرىدە جىلۋىلىنەر شات كۈلكىسى،
ئالغۇچى خېرىدارغا مەمنۇن باقار.
ئېخ، ئۇلار ھۈركىمەيدۇ، ھودۇقمايدۇ،
بازاردا بۇلاڭچىغا يولۇقمايدۇ.

گىلەمچى ئۇستا تامغا ئاستى ئەنە،
ئوز ئەجرى بىلەن پۈتكەن زىلچىسىنى.
تاماشا قىلىشماقتا خېرىدارلار،
گىلەمدىن گۈل - چېچەكلەر جىلۋىسىنى.
بۇ گويا نۇسخىسى يورت گۈلزارىنىڭ،
ئەكسى بۇ ھور ۋە تەن نەۋ باھارىنىڭ.

ئېخ، موزدۇز ئالدىدىكى شۇ چىرايلىق
تىزىلغان توپىلەيلەرنى يالترىتار،
تانكىستىن كوز ئۈزەلمەس ياش كېلىنىچەك،

ئېرىنى موزدۇز ياققا ئالدىرىتار .
چاقىرار نەچچە ئون كوز بىشارەتتە ،
دىمەككى ھونەرۋەنلەر تاپاۋەتتە .

كىيگۈزدى ئانا قىزغا چىمەن دوپپا ،
دوپپىسى قىزغا ئىسكەت بەخش ئەتتى .
ئەينەككە قارىدى قىز ، ئوز ئوزىگە ،
زوقلىنىپ ئوماقنى كۈلۈپ كەتتى .
دوپپىلار ياڭزا - ياڭزا گۈلگۈن ئەجەپ ،
دوپپىچى ھۇنىرىدىن مەمنۇن ئەجەپ .

مىسكەرلەر سىلىقلايدۇ مىس چوگۇننى ،
يۈزىدە مۇنچاق - مۇنچاق تەر تامچىسى .
مانا بۇ پىچاقچىنىڭ ماھارىتى ،
كۈمۈشتەك يالترايدۇ پىچاق بىسى .
نامايەن قىلار ئۇستا مېھنىتىنى ،
قەدىمىي يۇرتۇمنىڭ قول سەنئىتىنى .

بىر غۇلاچ ئورلەر ئىگىز يالقۇن تىلى ،
تومۇرچى كەتمەن سوقار يەڭنى تۇرۇپ .
ئېرىيدۇ پولات گويا مومدەك بولۇپ ،
شاكىچىك كۈرەك باسار تەرگە چومۇپ ،

مېھنەتكەش ئەجداتلارغا ۋارس ئۇلار،
شۇ ئۈچۈن جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇرار.

كىگىزچى يايىدى گۈللۈك كىگىزنى،
خېرىدار كوز تىكمەكتە مەپتۇن بولۇپ.
ياغاچچى ئالدىدىكى يېڭى ساندۇق،
ياسالغان ئەجەپ كوركەم نەقىش قويۇپ.
شۇنچىلىك پاراسەتنى تاپقاندۇ كىم؟!
پاراسەت ئەھلىگە قول قويمايدۇ كىم!

ئىسىلدۇر سېخى يازنىڭ نىمەتلىرى،
خىللىرى مۆبلەرنىڭ تۇرلۇك - تۈمەن.
ئۇزۇملەر يالتىرايدۇ ياقۇت بولۇپ،
ئوخشىغان ئەنجۈر، ئانار ئەجەپ بەلەن
يۈرەكنى شىرىنلىكى قامۇالار،
ئۆتكەنلەر يىمىسىمۇ قارىۋالار.

دوۋىلەنگەن قوغۇن - تاۋۇز دوۋە - دوۋە،
يېرىم جىڭ ھەر شاپتۇلنىڭ ئېغىرلىغى.
ئەسلىتەر گويا دىخان قىزلىرىنىڭ
مەڭزىنى توغاچلارنىڭ قىزىللىغى.
يىگەنلەر دىيىشىدۇ: "شاخ مانتىسى"
بۇ ئوزى ئۇرۇك - بىزنىڭ يۇرت خورمىسى.

بەدنىيەت

سىل كېسەلدەك سارغىيىپ ھەسرەتتە قالغان بەدنىيەت،
يۇرت ئارا كويدۇرگە دەپ ئۇنۋانى ئالغان بەدنىيەت،
شۇم خەۋەردەك ھەر تامان نامى تارالغان بەدنىيەت،
كوڭلى ئەنسز ئوغرىدەك مەيداندا چانغان بەدنىيەت،
ئەندى چەتنەپ كوچىدىن تارچۇقتا ماڭغان بەدنىيەت.

بۇندىن ئۈچ-توت يىل بۇرۇن سەندەك تەكەببۇر يوق ئىدى،
سەن كەبى ئوز خەلقىگە ئاسى-ھەسەتخۇر يوق ئىدى،
ھەم سېنىڭچە بنومۇس، ساتقىن تەپەككۇر يوق ئىدى،
قان ئىچىپ سەمرىيدىغان ئىبلىسچە مەپكۇر يوق ئىدى،
بىزگە دۇشمەن، ياۋ ئۇچۇن پەلۋان سانالغان بەدنىيەت.

قىلچىلىك مەنپەت، ھوقۇقنىڭ مېھرىگە چوپقەت بولۇپ،
توت ھازازۇل ئاستىدا خۇددى قاناتلىق ئات بولۇپ،
قامچا ئۇرسا ھېيتلىق ئالغان گاچا ئوخشاش شات بولۇپ،
تەخسكەشلىك كەسپىدە رىكورد ياراتقان زات بولۇپ،
خەلقى-ئالەم ئالدىدا رەسۋاسى چىققان بەدنىيەت.

چارۋا مال بازىرى زەپ سەلتەنەتلىك،
مەيدانغا چارۋا ماللار توشۇپ كەتكەن.
ئاپتاپتا سېمىز قويلار ھاسىرايدۇ،
قۇيرۇغى غىچ ماي بىلەن ئۇيۇپ كەتكەن.
دىخانلار مالنى شۇنداق بودايدىكەن،
خېرىدار ئوزى كورۇپ تاللايدىكەن.

چاپتۇرۇپ كوردى تورۇق ئاتنى بىراۋ،
ۋە بىرى ئېشىگىنى ماختاپ تۇرار.
قاسساپلار ئەگىپ يۇرەر ھوكۇزلەرنى،
بېدىكلەر قاسساپلارنى قىزىقتۇرار.
نەچچە يىل ئىلگىرىكى شورلۇق مەيدان،
بوپ قالدى كوڭۇلدە زوق قوزغايدىغان.

بازاردا سان-ساناقسىز بازارچىلار،
ھەممىنىڭ ئېھتىياجى، سودىسى بار.
ئويىگە قايتماس ھىچكىم مەيۇسلىنىپ،
ھەر كىشى خالىغاننى سېتىپ ئالار.
ئەل ئۈچۈن داستىخنى قات-قات بازار،
تېخىمۇ گۈللەنگۈسى ئاۋات بازار.

1979 - يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

دەۋە يىلىگەچ ئېشەكنى بەزەن،
لەۋلىرىنى يالاپ قويدۇ.
ئاستىدىكى گۈللۈك خورجۇنى
ۋە بەزىدە سىلاپ قويدۇ.

بۈگۈنغۇ ئۇ قايتتى بازاردىن،
ھىيتلىق ئالغان بالىدەك كۈلۈپ.
بىراق قايتقان چاغلىرى بولغان
كوز يېشىنى يامغۇردەك توكۇپ.

دەل بۇنىڭدىن توت يىل مۇقەددەم،
شۇ بازاردىن مۇشۇ يول بىلەن.
قايتىپ ماڭغان ئويگە پىيادە،
بېشى توۋەن يۈرەكتە ئەلەم.

مومىن ئاكا تىرىشچان دىخان،
قان-تەر بىلەن مايسا سۇغۇرۇپ.
ئېتىزلاردا ئوتكەزدى يازنى،
زىرائەتكە پەرۋانە بولۇپ.

كۈزلۈك ھوسۇل يىغىۋېلىندى،
دارامەتنىڭ ۋاقتى بار تېخى.

سوغاق چۈشتى، ئويدە بەش بالا
يۈرەر قىشلىق كىيىمىمىز پېتى.

كېمى تولا بىر ئوي دىگەننىڭ،
يۈكى ئېغىر ئىشچان دىخاننىڭ.
قىرو پەسلى قاتماقتا بېشى،
پولات مۇسكۈل - بىچارە جاننىڭ.

كەلتۈردى ئۇ سەپەر، ۋەرسىككە،
قىزلىرىنى، ئوغۇللىرىنى.
يىغىشتۇردى بىر كۈن ئىچىدە،
قالدۇق يەرنىڭ ھوسۇللىرىنى.

مومىن ئاكا يەكشەنبە كۈنى،
ھەجگە ماڭغان ئادەمدەك گويا.
قوناق ئالغان تاغارنى يۇدۇپ،
"بىسىمىلا" دەپ ئاتلاپ بوسۇغا.

ساتماق بولۇپ ئوز ئاشلىغىنى،
ئىشەنچ بىلەن بازارغا ماڭدى.
خوتۇنى ۋە ئۇششاق بالىلىرى،
ئۈمىت بىلەن ئۈزىتىپ قالدى.

بېشىغا كۈن چۈشمىسە ئەگەر،
ساتارمىدى ئاشلىغىنى ئۇ.
ساتارمىدى مۇھتاج بولمىسا،
ھاياتىنىڭ ئوزۇغىنى ئۇ.

ساددا دىخان خالتا كوچىدا
ئەيمەنمەستىن تاغارنى قويۇپ،
تەرلىرىنى سۇرتۇپ ئەمدىلا،
سودىسىنى قىلماقچى بولۇپ.

تۇراتتى - دە ئاشۇ ئارىدا
بىرسى "قاچ" دەپ ۋاقىراپ قالدى.
ھەممە قاچتى كوچا - كوچىغا
بىراق دىخان گاڭگىراپ قالدى.

بىر توپ كىشى قورشىدى ئۇنى،
ئۇششۇك تەككەن ھەرىدەك بولۇپ.
تەلەتمىدىن شۇملۇق ياغدۇرۇپ،
غالجىر ئىتتەك پەيلىنى بۇزۇپ.

ئاشلىغىنى ئېپ كەتتى ئۇلار،
ئېپ كەتكەندەك يۇلۇپ يۈرەكنى.

پىغان بىلەن تولغاندى دىخان،
پەريانتلىرى قۇچتى پەلەكنى.
قوغلىدى ئۇ ئوزىنىڭ مۈلكىنى،
ئۇ قوغلىدى مول ھوسۇلىنى.
ئۇ قوغلىدى ئالتۇن باشقىنى،
ئوز ئويىنىڭ جان ھوزۇرىنى.
ئۇ قوغلىدى بار كۈچى بىلەن،
ئۇ قوغلىدى بالىلىرى ئۇچۇن.
ئۇ قوغلىدى يىقىلىپ - قوپۇپ،
لاغىلدايتتى ۋۇجۇدى پۈتۈن.
قوغلاپ يەتتى "كادىرلار" نى ئۇ،
ئايىغىغا ئوزىنى ئاتتى.
"جاناپ" لارنىڭ سويدى پۈتىنى،
كوز ياشلىرى سەل بولۇپ ئاقتى.
بوشقا كەتتى مومىن دىخاننىڭ
ئۈمىت بىلەن يۈگرەپ بارغىنى.
ھە، راست ئۇمۇ قۇرۇق قايتىمدى،
پەشۋا بولدى ئىنىئام ئالغىنى.

كورۇنمەكتە ئۇنىڭ كوزىگە،
يەرۇ-ئاسمان بولۇپ قاراڭغۇ.
ئۇ ئوزىگە قويماقتا سوئال،
نېمە كۇنلەر، قانداق جاھان بۇ؟

مىڭلاپ ئادەم يۇرگەن بۇ بازار،
تار قەپەزدەك تۇيۇلدى ئاڭا.
ئەزىز يۇرتى، ئانا ماكانى،
بۇ ئەمەستەك بىلىندى ئاڭا.

ئاق سانچىغان ساقال-بۇرۇتى،
كوز ياش بىلەن يۇيۇپ تارالدى.
بۇ يەكشەنبە مومىن ئاڭغا
مۇسبەتلىك كۇن بوپ سانالدى.

ئوز ئويىگە قاراپ ماڭدى ئۇ،
يۇرىڭنى ئەزمەكتە پىغان.
نېچۈن ئەمگەك مۇسكىمۇ
ئوزى ئىگە بولالماستىن ئىنسان؟

ئۇ ماڭدۇ پۇت-قولى جانسىز،
كوز ئالدىدا ئوز ئائىلىسى.

يالاڭئاياق قالغان بالىلار
ۋە ئۇلارنىڭ دىلكەش ئانىسى.

تېگى يوق ئوي، چىگىش خىياللار
چىرمەۋالغان ئەقلى - ھۇشنى.

گەر خۇدايىم بولسا شۇ تاپتالە بەدەتتە
ئەۋەتسىدى ئەجەل قۇشنى!

جېنىدىن جاق تويغان كىشىگە،
نىچۇن كەلمەس ئاشۇنداق ئاڭمۇ؟!

ئەس - يادىنى يىغالمىيدۇ ئۇ،
ئوزى شۇ تاپ ئوڭمۇ - ساراڭمۇ.

مېڭىپ - مېڭىپ كەلدى مەلىگە،
ئويگە كىردى ئىشىكىنى ئېچىپ.

چۇقۇرۇشۇپ كەلدى بالىلار،
دادىسىغا ئوزىنى ئېتىپ.

تەلمۇرىدۇ ئوز ئاتىسىغا،
تۇپرۇڭىنى يۇتۇپ بالىلار.

تەلمۇرىدۇ كوز قارچۇقلىرى،
نامرات ئويگە ئەتىۋا جانلار.

شۇنداق چاغدا يېرىلمىدى يەر،

يوشۇرۇنسا تەكتىگە كىشى.

ياكى بولسا قاننى ئۇچۇپ

كەتسە كۈننىڭ قەرىگە كىشى.

مەڭدەپ قالدى "گۇناھكار" ئاتا،

سقىلماقتا ئازاپلىق يۈرەك.

تۇتۇلۇپلا قالدى زۇۋانى،

بوغۇزغا پاتقاندىك سوڭەك.

ھەممە تاپتى ۋەقەدىن خەۋەر،

كوز يۇمىدى ھىچكىم شۇ كېچە.

مۇسبەتتە ئوتتى ئوي ئىچى،

قانچە ھەپتە، قانچە ئايغىچە.

ئۇنىڭ ئىشى بۇگۈن باشقىچە،

چىن دىلىدىن ھەقلىق كۈلۈشكە.

شاتلىغىنىڭ سىرى نەدىدۇر،

يۇمۇلمايدۇ ئاغزى نىمىشكە؟! *

* * *

بۇ يىل ئەجەپ ئوخشىدى ھوسۇل،

دىخانلارنىڭ كەلدى ئامىتى.

دىلغا ياقتى يېڭى سىياسەت،
تەر توككەننىڭ بولدى راھىتى.

يىغىۋالدى كۈزلۈك يىغىمنى،
شات دىخانلار ئىشلەپ چاپلىق.

كېڭەيمەكتە خامان كولسى،
ئىسكىلاتلار قىلماقتا تارلىق.

مومىن ئاكا مەردانە دىخان،
دۇي ئىشىنى پۈتتۈرۈپ بولۇپ.

تۇتۇش قىلدى قالدۇق يېرىگە،
ھوسۇلنى يىغدى روھلۇنۇپ.

باياشاتلىق شۇدۇر دىخانغا،
ئاشلىق بىلەن تولدى بىر ئويى.

دەۋرىمىزگە بۇ ئائىلىنىڭ
چىن مەنىدىن ياڭرىدى كۈيى.

ئوز دۇيىدىن ئالغان ئاشلىغى،
تەمىناتقا يېتىپ ئاشىدۇ.

قالدۇق يەردىن ئالغان ھوسۇلنى
چاشقان كېلىپ باپلاۋاتىدۇ.

مۇھتاجلىقتا يوقسۇزلۇق غېمى،
ئارتۇق چاغدا قوغداشنىڭ جېڭى.
ئالتۇن دانلار — ساپ تەر مۋىسى
بولمىسىدى چاشقاننىڭ يېمى.

پىكىرلىشىپ مەسلەھەت سېلىپ،
باللارنىڭ ئانىسىغا ئۇ.
بېسۋالدى ئۇچ تاغار ئاشلىق،
شياۋدۇيىنىڭ ھارۋىسىغا ئۇ.

تەمكىن، تېتىك كىردى بازارغا،
غەمكىن خىيال سۈرگىنىمۇ يوق.
خۇدۇكسىنىپ ئارقا كوچىدا،
تايدەك ئۈرۈكۈپ يۈرگىنىمۇ يوق.

ھارۋا بىلەن مەردانە يۈرۈپ،
باردى ئاشلىق پونكىتىغىلا.
مومىن ئاكا قارشى ئېلىندى.
بۇ يەردىكى يولداشلار ئارا.

ئاشلىغىنى ئاشكارا سېتىپ،
پۇل ئالدى ئۇ ئوچۇم توشقىدەك.

مېھنەتكە، شىنڭ چىقتى ھاردۇغى، مېھنەت
خوشال تەپتى بەختىيار يۈرەك.

مومىن ئاكا شاتلىق ئىچىدە،
دۇكانلارنى كەزمەكتە شۇ تاپ.

ئوز ئوزىنى مۇشۇ بازارنىڭ
خوجايىنى سەزمەكتە شۇ تاپ.

تۈرلۈك ئىسىل ماللار ئىچىدىن
تاللاپ يۈرۈپ ئوبداننى ئالدى.

خورجۇننىڭ ھەر ئىككى كوزى،
بىر پەستىلا پومپىيىپ قالدى.

مومىن ئاكا قايتتى ئويىگە،
كوزلىرىدە چاقنايدۇ چېقىن.

دەيسەن ئۇنىڭ چېھرىگە قاراپ،
خىزىر بىلەن ئۇچراشتىمىكىن.

كۈلىدۇ ئۇ، كۈلىدۇ يەنە،
دۈبىتىدۇ ئېشەكنى تىنماي.

ئۇ كۈلىدۇ ئىچى - ئىچىدىن،
شاتلىغىدىن ئاغزى يۇمۇلماي.

ئۇ كىرىدۇ ئويىگە بۇگۈن،
يىغلىماستىن، كۈلۈپ يېقىملىق.
خوتۇنى ۋە بالىلىرىنىڭ
ئالدىدا ھېچ تارتىماس خىجىللىق.
چۈنكى ئۇنىڭ خورجىنىدا بار،
بالىلارنىڭ قىشلىق كىيىمى.
يانچۇغىدا پۇلى بار ئۇنىڭ،
بۇ يىل قىشتىن يوق قىلچە غېمى.
بىرەر - ئىككى ھەپتىدىن كېيىن،
ئالار تېخى دارامىتىنى.
كورىدۇ ئۇ ئەندى بولەكتىن
كوللىكتىپنىڭ پاراغىتىنى.
مومىن ئاكا - ساپ دىل دىخانىنىڭ،
ئويللىرى كۆپ، پىلانى تولا.
ئالماقچى ئۇ ئېشەك ھارۋىسى،
تەقسىماتتا تەككەن پۇلغا.
سېتىۋېلىش نىيىتىمۇ بار،
چوڭ ئوغلغا ۋە لىسىپىتىمۇ.

يېشى توشقان بولسا ئوغلنىڭ،
ئويلەر ئىدى ھەتتا يىگىتمۇ.

ئويلانچە مومىن ئاكىنىڭ،
نۇرلىنىدۇ كۈندە چېھرىسى.

كۆپ دەۋرنى كورگەن قەلبىدىن،
جاراڭلايدۇ بەخت كۈلكىسى.

ئۇ كۈلىدۇ پارلاق زاماندا،
كۈلكىسىنىڭ مەزمۇنى چەكسىز.

ئۇ كۈلىدۇ سوتسىيالىزىمغا،
قايىل بولۇپ، ئىشىنىپ شەكسىز.

يېڭى قانۇن، يېڭى سىياسەت،
ئىلھام بەردى ئىشچان دىخانغا.

مەمنۇن بولۇپ ئوز تەلپىڭدىن،
كۈلگىن دىخان يېتىپ ئارمانغا.

پارچىلار

ئىلان پوستىنى تاشلايدۇ، ئەمما تاشلمايدۇ خۇلقى - پەيلىنى. قۇشخانغا ئۈگەنگەن ئىتلار،

ئۈزەلمەيدۇ قاندىن مەيلىنى.

كۈپىنچە ۋاقتلاردا ياخشى ئادەم، ئوزنى تۇتالايدۇ يامانلىقتىن. ئىنساننىڭ مەن - مەن دىگەن داناسىمۇ،

ھىچقاچان ساقلىنالماس نادانلىقتىن.

ئىگىسىز بىچارە قوينىڭ ئۈلمىگى، گۆش خۇمار يىرتقۇچ ئۈچۈن بەزمە ئىكەن.

تولغىنىپ خورلۇقتا ياتقان بەندىنىڭ ھەسرىتى، ساتقىن ئۈچۈن نەزمە ئىكەن.

ئامراق سېغىزخان شوخلىنىپ ماختانغىلى، سازاڭ موكەر كۈن نۇرىدىن ساقلانغىلى.

شۈھرەت تەلەپ قىلمايدۇ بۇركۈت ھىچقاچان،
تەييار لېكىن قوزغۇنغا دەل ئاتلانغىلى.

* * *

بىۋاپا يار ئالدىدا سوز ئاقمىدى.
يۈرىگىم ئورتەندى-يۇ، ياش ئاقمىدى.
چىرمىماستا مېنى ئىشقىنىڭ زەنجىرى،
ئېيتقىنا، رەڭگىم قىرودەك ئاقمىدى.

* * *

دۇنيا ئەسلى بولغاندا بىنا
ئەپچىللەرگە تەئەللۇق ئىدى.
كۈپلەر بىلمەي تۇغۇلۇپ قالدى،
سۈرەلمىگە ئۇرۇن يوق ئىدى.

* * *

بۇ جاھاننىڭ ھىكمىتى شۇ دوستلىرىم سالغىن قۇلاق،
تەلىيى ئوڭلارغا جەننەت، تەلىيى كاجغا دوزاق.
ئەجرى تۈككەنگە سېخىدۇر، ئەھلى يالقاۋغا بېخىل،
بىئەقىللەرگە باياۋان، زېھنى بارلارغا بۇلاق.

* * *

ساپ دىل بولسا ئىنسان بالىسى،
راست سوزلىمىسە، يالغان قاتمىسا.
غۇرۇر بىلەن ئوتسە جاھاندىن،
باش كەتسىمۇ ۋىجدان ساتمىسا.

تا ئەزەلدىن ئىشتىياق دىگەن،
ۋىجدانى پاك ئىنسانلارغا خاس.
ئىشتىياقتىن خالى كوگۈلدە،
ئومۇرۋايەت ئىستەك تۇغۇلماستىن.
1974 - 1979 - يىللار.

دىخان

(10 يىللىق سىياسى ئاپەتتە ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىغان ۋە ھازىر قايتىدىن قەد كوتەرگەن دىخانلار ئاممىسىغا بىغىشلايمەن.)

ھور ماكان ئىچىدە بولەكتىن ئامتى كەلگەن دىخان،
ئامتىدىن زوقلىنىپ چىن قەلبىدىن كۈلگەن دىخان،
ئەمدى جىڭ سوتسىيالىزىمنىڭ باغنى كورگەن دىخان،
شۇ كۈزەل گۈلشەندە دۈلدۈلدەك چىپىپ يۈرگەن دىخان،
چىن ھاياتنىڭ لايىمەسنى قايتىدىن تۈزگەن دىخان.

قاينىدى مېھنەتكە سەندە كۈچ، جاسارەت باشقىدىن،
پۇتتى ئۈستۈڭدىكى قەرز، ئالدىڭ دارامەت باشقىدىن،
تاپتىڭ يۈزلۈكلەر قاتارى قەدرى - قىممەت باشقىدىن.

ئۇرغۇدى كۆڭلۈڭدە ئەمگەككە مۇھەببەت باشقىدىن،
تەلمۈرۈپ كۈتكەن ئۈمىتنىڭ ۋەسلىگە يەتكەن دىخان.

ئوتتى ئەمما ئون يىل ئومرۇڭ ئاھ ئۇرۇپ، زەرداپ يۇتۇپ،
پۇتتى ئالۋاستى چوقاندىن قۇلاغىڭ گاس بولۇپ،
مايسلارغا تەگدى ئۇششۇك، كەتتى قۇت-بەركەت قۇرۇپ،
كەتتى ئارزۇيۇڭ بورانغا ئۇچرىغان گۈلدەك تۈزۈپ،
شۇل زاماننىڭ تارلىغىدىن قايغۇغا چۈككەن دىخان.

تىرنىغىڭ قان بولدى ئۇپراپ قىشتا تاش تاتىلاپ يۇرۇپ،
چارچىدىڭ كۆكلەمدە قوش ھەيدەپ، ھوكۇز قوغلاپ يۇرۇپ،
ئوما ئورۇدۇڭ سەن ئېتىزدا يازلىغى ئايلاپ يۇرۇپ،
مۈكچىيىپ خاماننى ئالدىڭ كۈزدە جان قىيناپ يۇرۇپ،
توت پارازىت دەستىدىن دەرىمىدىن كەتكەن دىخان.

كەلدى لۇشىەن تەھدىدى ھويلاڭغا، قالدۇق يەرگىمۇ،
چۈشتى تەشۋىش-ئەندىشە ئۈچكەڭگىمۇ، كەپتەرگىمۇ،
كەلىدى بىر دان چىكەڭدىن تامچىغان بىر تەرگىمۇ،
يىلدا بىر پۇڭ ئاشمىدى سەندەك زەبەردەس ئەرگىمۇ،
ئاھ ئۇرۇپ كاج تەلىيىدىن دەرت-پىغان چەككەن دىخان.

غەيرىتىڭ مەرتلەرگە خاس، بار سەندە پەرھات خىسلىتى،
ئالغىنىڭ مىڭلاپ قاداڭ، بۇ مېھنىتىڭنىڭ زىننىتى،
بولمىغاچ تەرلەپ - پىشىپ قىلغان ئىشىڭنىڭ قىممىتى،
مۇڭلىنىپ دىدىڭ شۇ چاغ، شۇمۇ دىخاننىڭ قىممىتى؟
كوز يېشىنى نەۋ باھار يامغۇرىدەك توككەن دىخان.

ئېيتقىنا تاڭ ۋەسلىدىن شۇنداقمىدى كۈتكەنلىرىڭ،
نەگە كەتتى سەن ئازاتلىق كۈنلىرى كۈلگەنلىرىڭ،
نەگە كەتتى يەر بولۇپ، بايرام قىلىپ يۈرگەنلىرىڭ،
كەلگۈسى ئومرۇڭ ئۇچۇن تاتلىق خىيال سۈرگەنلىرىڭ،
ئون يىلى گويىكى لاي سۈدەك ئېقىپ ئۆتكەن دىخان.

ۋەھىملىك چۈشتەك ئوتۇپ كەتتى ئۇ كۈن، شۇم سايمىلار،
ئەندى دولەت نامىدىن ئالۋاڭ سالالماس لويىلار،
سۇردى بىخ ئەركىڭ ۋە بەختىڭ باغدا گۈل - لاللىلار،
چۈنكى بار بىزدە يېڭى قانۇن ۋە ئادىل داھىلار،
ھە شۇڭا مېھنەتكە قايتا يەڭنى چىڭ تۇرگەن دىخان.

جان تىكىپ ئىشلە دىخان، پەيتىڭ سېنىڭ ئىشلەيدىغان،
ھوكىمى زەپ لىلا زامان بۇ، ئىشلىگەن چىشلەيدىغان،
كۆپكە باق، ھەق يولدا ماڭ، ئەجرىڭنى توك، باي بول ھامان،

تېخىمۇ دادىل قۇرۇپ چىقىۋاتقان غايىمۇ يۈكسەك پىلان،
بارچە ئىمكاننىڭ تولۇق ئوز بەختىنى سويگەن دىخان.
1980-يىلى يانۋار، ئۇرۇمچى.

پۇرسەتپەرەسكە

تېر مومېنتىر
تېمپېراتۇرىنى ئولچىسە قانداق،
ماھىر سودىگەر
بازارنىڭ ۋەزىيەت، ئېھتىياجىنى
ھېچ خاتاسىز
پايقايدۇ شۇنداق.

شۇڭا ئۇنىڭ بازىرى
كاسات بولماي ئېقىپ تۇرىدۇ.
ئامەتمۇ ئۇنىڭغا
ئالدىنقى قىزىلاردەك
نازلىق بېقىپ تۇرىدۇ.

پۇرسەتپەرەسمۇ،
خۇددى سودىگەرنىڭ ئوزى.

بىر مەنۇتتۇمۇ بىخۇت ئەمەس ئۇ —
سىياسى ۋە زىيەتنىڭ يۈزلىنىشىدە
ئۇنىڭ قۇلغى،

ئەقلى ۋە كوزى.

ئوڭچىلارغا قارشى كۈرەشتە

سولچى بولۇپ تونۇلغان كىشى،

پولات تاۋلاش يىللىرى

شەھەر ئالدى ئاغزىدا تالاي،

شۇڭا ئوڭغا تارتتى

سودىسى — ئىشى.

تەبى ئاپەتنىڭ ئۇششۇكلىرىگە

دۇچار بولۇپ ۋە تەن باغلىرى،

خامان ئالغۇچى

بىر تاۋاق تېرىققا تەشنا چاغلىرى،

بىكار ئەمەس ئۇنىڭ سەمرىسى.

”ھوقۇقدار“نى تارتىپ چىقىشتا،

قىزىل بوران يامرىغان چېغى،

ئولۇك يولۋاسنى كالتەكلەپ يۇرۇپ،

گۇپپاڭچىلار ئارىسىدا

ئاشتى ھورمىتى

ۋە تارالدى ”ئىسيانكار“ ئېتى.

تۇتۇلغاندا "4 كىشىلىك گۇرۇھ". بۇ يەردە بىز پەقەت
 ئاقتاندا كوچىدا نامايىش سېپى، كىيىم-كېچەك ۋە
 ھۇررا ساداسىغا چۈمگەن قاتار بېشىدا،
 ئون يىللاپ دەرت تارتقان باشلىق قېشىدا،
 ھاياجىنىنى باسالماي، كىيىم-كېچەك بىلەن
 شوئار توۋلاپ بارار ئىدى ئۇ،
 "زوراۋانلار بىلەن كۈرەش قىلغۇچى —
 قەھرىمان" پېتى.

ئۇ يىللاردا قىزىق، كىيىم-كېچەك،
 "قوشون تازىلاش" تا، كىيىم-كېچەك،
 ئۇنىڭ قارىلىشى، تەستىقى بىلەن،
 خىزمىتىدىن ۋە مۇئاۋىنلىقتىن
 ئايرىلىپ قوغلانغان بىگۇنا بەندە،
 ئوتتى قانچە يىل، كىيىم-كېچەك،
 سەرگەردان بولۇپ،
 ئەلەمدە - غەمدە.

بىچارە دەرتمەن،
 سىياسەتنى ئەمىلىيلەشتۈرۈش،
 ئۇۋال قىلغاننى قايتا تەكشۈرۈش،
 دىگەن خەۋەرنى ئاڭلىغان دەمدە،
 تاپىنى تىلىنىسمۇ تاغ يوللىرىدا،
 سەزمەي يول ئازاۋىنى خوشاللىغىدا،

ئوتكوزۇپ ساي، ئوڭكۇردە قانچە كېچنى،
كەلدى تەلپۈنۈپ ئاخىرى شەھەرگە،
دەرماندىن كېتەي دىگەندە.

سوراشتۇرۇپ - سۇرۇشتە قىلىپ،
ئىشخانغا كىرىپ كەلگەندە،
ھىجىپ ئولتۇراتتى ئۈستەل ئالدىدا،
يەنە ئاشۇ
"تەۋەرۈك ئەرباپ"

شۇ زەھەرخەندە.

دەرتەن دەرتلىك ئاۋازى بىلەن،
ئىشخاننى تولدۇرۇپ مۇڭ - زارى بىلەن،
ئېيتتى چارسىز،

يېلىنىپ تۇرۇپ
قىلىنغانلىغىنى خارۇ - دەپسەندە.
ئىسەڭگىرەپ قالغان كاتتىۋاش،

سورىدى سوئال،
— ئېيتقىنا قېنى
ئوزەڭ كىم سەن،

قەيەرلىك بەندە؟
— ئۇنۇتتىڭىزمۇ؟!
ئەمەسمىدۇق ئۇزاقتىن بېرى
خىزمەتداش ھەم قەدىناس سەپداش.

مەن، ئاشۇ
سز "ئىنقىلاپچى" بولغان يىللىرى،
ئالدىڭىزدا ھىساپ بېرىپ يۇرگۈچى
كونا "گىزەندە".
ئاندىن باشلىق ئېسىنى يىغىپ،
ئۇنىڭدىكى ئوزگىرىشكە ھەيران-ھەس قېلىپ،
ئېيتتى ئۇنىڭغا:
— ھە، بۇ... سەن ئىكەنسىڭدە!
ئۇ چاغلاردا قىزىق بازاردا،
سېنىڭ ئىشىڭدا
سەۋەن كەتكەن تەرەپلەرمۇ بار.
بىراق، ئېيتقىنا
قىلچىلىك داغ يوقىمىدى سەندە؟
ھە، شۇنداقتىمۇ،
بۇ بىچارە ھالىڭنى كورۇپ،
كەتتى ئېچىشىپ
ۋاپادار يۇرىگىم-ۋىژدان بۇلىغى.
بۇ ئاي، بۇ كۈندە،
دەرتەنلەرنىڭ تەقدىرى گويا
ئالدىمىدىكى شاخمات ئۇرۇغى.
ئەينى يىللاردىكى خاتالىغىڭنى،
ئادەم بولۇش قارارلىرىڭنى،

تاپشۇرغىن يېزىپ،

ساڭمۇ چۈشۈپ قالسۇن كۈننىڭ يۇرۇغى...

* * *

ئويۇشقاچقا بىر نىشان ئۇچۇن،

پايانسىز ۋە تەننىڭ ھەممە جايلىرى.

توپىلاڭ ئارا

توقاچ ئوغرىلاش ماھىرلىرىنىڭ

قولغا چۈشتى بىر تالايلىرى.

ۋە لېكىن يەنە،

غەلەت قىلىپ كۆپنىڭ كۆزىنى،

توغرىلاپ بۇ يېڭى مۇقامغا،

(دىلى ئەمەس) پەقەت سۆزىنى.

بىرلىك ئۇچۇن، چوڭ نىشان ئۇچۇن

بولۇپ توسالغۇ،

يۇرۇشمەكتە بەزىبىرلىرى

باشقا رەڭدە بويلاپ يۈزىنى،

”ئىتتىپاقلىقنىڭ زەپەر مارشىنى

ياڭراتقۇچى“ قىلىپ ئۆزىنى.

بۇ يەڭلىغ،

ئالا كوڭۇل پۇرسەتپەرەسنىڭ

بارماس ئەندى ئومرى ئۇزاققا.

چۈنكى خەلقىمىز

ئىگە بولدى قانلىق ساۋاققا.
كىمكى باشقىنى بېلىق ھىساپلاپ،
يەمچۈك تاشلاپ ئالدىماق بولسا،
ئىلىنىدۇ ئوزى قارماققا.

1980-يىلى فېۋرال، ئۈرۈمچى.

ئوكۇزگە مەدھىيە

تەبەت دۇنياسىدا
سەن بۇرۇن يارالغانمۇ ياكى ئىنسانمۇ
بۇ توغرىدا ساۋادىم تۇتۇق.
بىراق قەلبىمدە،
ئەي، جېنى تومۇر قەدىردان جانۋار،
ھورمىتىڭ ئۇلۇغ.
چۈنكى سەن،
ئادەم بالىسى
بۇقۇسا تۇتۇشنى بىلگەندىن بېرى،
كەلدىڭ ئۇلارنىڭ ھەمراسى بولۇپ.
شۇڭا ئۇلارنىڭ نەزىرىدە،

كورۇنسىەن ھامان
بارچە مەخلۇقلارنىڭ بەرناسى بولۇپ.
قالغاچ بەرگەندە كوكلەمدىن خەۋەر،
پەيدا بولسىەن ھەممىدىن بۇرۇن،
ھور كوتىرىلىپ تۇرغان قىرنىڭ باغرىدا؛
قوللىرى قاداق،

بىراق ۋۇجۇدى
ئۇمىت بىلەن ياشارغان دىخان ئالدىدا.
تونۇر تەپتىدەك تومۇز ئىسسىغى،
ئوتەر ئومرۇڭ خامان يۇمشىتىپ.
كۆز ئايلىرىدا

بويۇنلىرىڭ بولىدۇ يېغىر،
قاتقان تۇپراقنى قايتا بوشتىپ.
قار كېچىپ يۇرۇپ
قەھرىتانلىق ئاياز كۈنلىرى،
دىخان ئۇچۇن توشۇپسەن ئوتۇن.
قىش كېچىلىرى تارتىسەن جۇۋاز،
ئاھ، بۇ كۈنلەرنىڭ تۈنلىرى ئۇزۇن...
پەقەتلا ئوت - خەس،
ھەمىشە شۇدۇر،
سېنىڭ ئۇچۇن يېمەكلىك - ئوزۇق.
بىراق سەندە بار

پولاتتەك چىدام،

ئۇرغۇپ تۇرىدۇ جىسمىڭدا سېنىڭ،

كۈچ - قۇۋۋەت تولۇق.

مېھنەتتۇر ئىشىڭ،

ئومرۇڭ مېھنەتتە ئوتىدۇ پەقەت.

ئەمما، ھېچقاچان،

ھېچبىر كىشىدىن

ھەققىڭنى سۇرۇشتە قىلمايسەن ئەبەت.

تارىختىن بېرى

ئاشۇ پېتى كەلدىڭ سەن ياشاپ؛

تەرلىرىڭنى،

ھاياتىڭنى

كىشىلەرنىڭ بەختىگە ئاتاپ.

بۇقۇسلار، ساپانلار تېخى

تارىخىي مۇزىيىدىن ئالىدۇ ئورۇن،

چۈشەندۈرگەندە نەۋرىلەرگە بىز،

بۇ ئەگرى ياغاچنىڭ نىمىلىگىنى،

سېنىڭ توھپەڭنى قىلىمىز بايان.

بۇ توغرىدا بولغاندا پاراڭ،

سېنىڭ مىسلى تەڭداشسىز رولۇڭ

كىشىلەر كۆڭلىدە بولىدۇ ئايان.

دىمەك،

سېنىڭ ئەجرى - توھپەڭنى

ئۇنتۇمايدۇ مېھنەتكەش دىخان.

ئۇنتۇمايدۇ سانائەت دەۋرى،

ئۇنتۇمايدۇ تارىخ ھىچقاچان.

1980 - يىل مارت، ئۇرۇمچى.

بىر دوستۇمغا مەسلىھەت

قارا دوستۇم

كېلىۋاتىدۇ،

ئارقىمىزدىن ئەنە،

تالايلغان ياشلار ئىز بېسىپ،

ئۇلار كېلىۋاتىدۇ بەيگە ئىچىدە،

زەپەر سازىنى ياڭرىتىپ چېلىپ،

ئۇلار كېلىۋاتىدۇ بۈگۈن، ئەتىنىڭ

ئېغىر يۈكىنى زىممىسىگە ئېلىپ،

ئۇلار كېلىۋاتىدۇ كەشپىياتتىن نىشانە بېرىپ،

ھەممە توسقۇنلارنى يىمىرىپ - يېرىپ،

ئۇلارنىڭ جاراڭلىق ناخشىلىرىنى

ئاڭلاۋاتىدۇ خەقلەر ئىنتىلىپ.

چۈنكى

بۇ ناخشىلار

كەتمەكتە كىشىلەرنىڭ كوڭلىگە سىڭىپ.

بىراق بىز نىمە قىلىمىز

ھەسەت ئىچىدە ئوت بولۇپ يېنىپ،

تت - تىت بولۇپ ھەسرەتلىك تىنىپ.

ئۇلار بىزنىڭ ئوز ئەۋلادىمىز،

بىزنىڭ ھورمەت تاجىمىزنى ھىچ

ئوز بېشىغا ئالمايدۇ كىيىپ.

ئۇلار پەقەت،

بۇ ئەزىز تۇپراقنىڭ شان - شەۋكىتىنى

تارقىتىدۇ قىتئەلەر ئارا

پەرۋاز قىلىپ، كەڭ قانات يېيىپ.

يېڭىلىمەستۇر يېڭى كۈچ دىگەن،

ئۇلار كەتسۇن بىزلەردىن ئېشىپ.

ياشلار ئۈچۈن، ئىزباسار ئۈچۈن،

بىز بېرەيلى داغدام يول ئېچىپ.

چۈنكى، ئاشۇلار

بىزنىڭ ئارزۇ - قىياسلىرىمىزنى

ئاشۇرىدۇ ئەمەلگە،

ياشىنىسۇن ئۇلارنىڭ ئىجات مېۋىسى،

چېچەك ئېچىپ، خۇشپۇراق چېچىپ.

يەنە دەيمەن: بىز يول بېرەيلى

ئۇلار ئۈچۈن،

چۈنكى شۇلاردۇر،

بىز قازا تاپقاندا تاۋۇت بېشىدا،

ماتەم سوزى سوزلەيدىغانمۇ،

بىزگە گۈمبەز تىكلەيدىغانمۇ،

قەۋرىمىزنى تۈزلەيدىغانمۇ.

1980-يىل مارت، ئۈرۈمچى.

كوڭۇللىرى مۇندەرىجىسىدە...

يېڭى توپلامنى ئالدىڭ قولۇڭغا،

ئۇنى كورۇش ئىستىگى

يېلىنچىدى قەلبىڭدە ئوتتەك.

كوز يۇگۇرتتۇڭ مۇندەرىجىگە،

ئوچتى توساتتىن چېهرىڭدە كۈلكە.

قايغىڭ سېلىندى يامغۇر ئالدىدىن

گويا تۇرۇلگەن سۇرلۇك بۇلۇتتەك.

“ئىست” دىداكتىكى تىترىدى لېۋىنىڭ،
چىرمىشىپ ئاچچىق خىيال تورىغا،
بىر ھازا تۇرۇپ قالدىڭ شۇ تەرىقىدە.
بىلسەم ئەسلى ئىشنىڭ تەكتىنى:
يېزىلىپتۇ خېلى توۋەنگە
سېنىڭ ئىسمىڭ مۇندەرىجىدە.
ئېيتقىنا دوستۇم،
مۇھەببىتىڭ، نەپرىتىڭ
باغلىقىمىدى شۇنچىلىك ئىشقا؟
بىر كۆلكىلىك كورۇنۇش، بىلسەڭ،
ھەردەم تەييار تۇرۇشۇڭ سېنىڭ
جەڭگە تەييار جەڭچىدەك گويا،
چىشلىرىڭنى غۇچۇرلىتىشقا.
ئولچەنمەيدۇ ئادەم سالمىغى
كىتاپ بېتىدە قانداق تىزىشتا.
گەپ،
مىليونلىغان خەلقىمىز ئارا،
كوڭۇللەر مۇندەرىجىسىدە ئورۇن ئېلىشتا.
1980-يىلى مارت، ئۈرۈمچى.

ئوغلۇمغا

ئەي ئوغلۇم!

كوڭلۇمنىڭ ئارامى،

ۋۇجۇدۇمنىڭ بىر پارچىسى،

ھاياتىمنىڭ داۋامى.

ئوسكىن تىردىك ئادەم بولۇپ،

بولۇپ قالمىغىن جانسىز،

كولەڭگەم - سايەم،

ۋۇجۇدۇڭدا قىلسۇن تەنتەنە

ئارزۇيۇم - غايەم.

يېتىلگىن روھىمنىڭ ئوبرازى بولۇن،

ۋە بولغىن

ئېگىلمەس - سۇنماس

ئىرادەمنىڭ نامايەندىسى.

كوتەرگىن چىدام بىلەن

قانچىلىك ئېغىر بولسۇمۇ

ئىلىم - پەننىڭ يۈكى - جەۋرىسى.

ئەنە شۇ چاغدا،
ساڭا تەئەللۇق بولغۇسى
كېلىچەك دۇنيا،
پارلاق كەلگۈسى.

1980-يىل مارت، ئۈرۈمچى.

”ئىنقىلاب ئۈچۈن“

يولەپ كىردى خىزمەتداشلىرى،
چوڭ دادامنى ئىشىكتىن ئەنە.
ھالى يامان ئۇنىڭ (ئېھتىمال
قان بېسىمى ئورلەپتۇ يەنە.)

دورا ئىچىپ بىر پەستىن كېيىن،
ئاستا-ئاستا كەتتى ئوڭشۇلۇپ.
ئاخىرقى رەت خىزمەت ئىشلىمەك،
بولدۇم ئاڭا پەيتىنى چىڭ تۇتۇپ:

—ئۇزۇن يىللىق باشلىق سەن دادا،
قالدى يېشىڭ سەكسەنگە بېرىپ.

ئارام ئالغىن، ئورنۇڭنى ئەمدى
ياش ۋە قابىل زاتلارغا بېرىپ.

— نىمە؟

— ئىچىم ئاغرىيدۇ ساڭا.
— ماڭا ئەجەل كەلگەن يوق بۇگۈن.
ئايىرلىمايمەن قازا تاپقىچە
ۋەزىپەمدىن ئىنقىلاپ ئۇچۇن.

— تېنىڭ ئاجىز، كېسىلىڭ ئېغىر،
— شۇنداقتىمۇ غەيرىتىم پۈتۈن.
— ساڭا شەرەپ ئەمەسمۇ ئورۇن
بوشاتقىنىڭ ئىنقىلاپ ئۇچۇن.

— مەن بولمىسام سېنى يېزىدىن
ئېپ كېلىشكە قايغۇرىدۇ كىم؟
— پارتىيە بار مېنىڭ ئىشىمغا،
— ئىست سېنى ئويلىغانلىرىم.

قان بېسىمى "ئىست" بىلەن تەڭ،
كەتتى ئورلەپ "ئىنقىلاپ ئۇچۇن".

ئۇ يىقىلدى ، دوختۇرغا چاپتىم ،
ماشىنا دەپ "ئىنقىلاپ ئۈچۈن".
1980-يىلى ئاپرېل ، ئۈرۈمچى .

تۈگمەس ئەتە

كەلدىم ئىزدەپ رەھبەرلىكىنى مەن ،
ئوز ھالىمنى ئېيتماقچى بولۇپ .
چەكلىم باشلىق ئىشخانىسىنىڭ
ئىشىگىنى ئەيمىنىپ تۇرۇپ .

مۇدىر چىقتى كۈلۈپ مۇلايىم ،
سوز باشلىدىم تەلپۈنۈپ ئاڭا .
"بىز دەل مۇھىم يىغىن ئۈستىدە ،
ئەتە كېلىڭ" دېدى ئۇ ماڭا .

قايتىپ كەتتىم چوڭ ئىشەنچ بىلەن ،
ئۈمىت بىلەن كەلدىم ئەتىسى .
يىغىن بولغاچ سۇرۇلدى يەنە ،
ئەتىسىگە مۇدىر ۋەدىسى .

ئون كۈن ئۇدا كەلدىم، مۇدىرنىڭ

تۈگمىدى تاتلىق ۋەدىسى.

لەۋلىرىدىن كەتمىدى كۈلكە،

كېمەيمىدى كۈنلەر ئەتمىسى.

نېمە دىگەن ھىساپسىز يىغىن؟

نېمە دىگەن قەدىرسىز ۋەدە؟

نېمە دىگەن ئەرزىغان كۈلكە بۇ؟

نېمە دىگەن تۈگمەس ئەتە؟

1980-يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

سايىم ئالدىراش

كۆپكە تونۇش سايىم يىگىت، بىز بىلەن سەپداش،

دېيىشىدۇ ھەممە ئۇنى "پەمى بار يولداش".

يېڭىلايدۇ ھەپتىدە بىر ئايلاق چەمىنى،

يول يۈرىدۇ تىنماي، چۈنكى ئىشى ئالدىراش.

ئايلاپ ساقال ئالدۇرۇشقا يوقتۇر پۇرسىتى،

جىددىلىكتىن يۈرەر بەزەن كۈنلەپ ئاچ پېتى.

“ۋالى مېنى ئالدىراشلا چاقىرتقۇزۇپتۇ” .
“شۇجى مېنى ھازىر كېلىپ ئىزدەپ كېتىپتۇ” .
“جۇرىن بىلەن ئولتۇرۇشقا بارماقچى ئىدۇق” .
“بىزنىڭ ئۆيدە جۇيچاڭ مېنى ساقلاۋېتىپتۇ” .
“باشلىقلارغا ئېيتىدىغان دەردىڭىز بارمۇ،
ئالغاچ كېتەي يېزىپ قويغان ئەرزىڭىز بارمۇ؟!”

شۇدۇر ئۇنىڭ ئۇچرىغانغا دەيدىغان گېپى،
بىلىمگەنلەر ئىچرە بەزەن ئاشتى ھورمىتى .
بىچارىنىڭ روھى ئۈستۈن، چېھرى ياداڭغۇ،
قاچانغىچە ئوتەر ئۇنىڭ ئومرى شۇ پېتى .
ئۇ يۇرىدۇ تىنىم تاپماي دائىم ئالدىراش،
خەخلەر شۇڭا دەيدۇ ئۇنى “سايىم ئالدىراش” .
1980-يىلى 18-ئاپرېل، ئۈرۈمچى .

ھاراق تۇپەيلى

ئەل-يۇرت شاھىت پازىلىنىڭ يېشى
ئوتتۇزلاغا يەتمىدى تېخى .

ئەسلى ياشلىق گۈلشەننىڭ بۇ
تازا گۈللەپ ياشىغان چېغى.
بىراق پازىل بىراق بولالماست،
ھاراق ساتقان دۇكان قېشىدىن.
كوڭۇل خوشى، ھايات پەيزىنى
ئاختۇرار ئۇ رۇمكا ئىچىدىن.

خۇيى تۇتسا ھەتتا چاپاننى
گورو قويار ئۇ مەيخانغا.
شىركەپ بولۇپ ئالسىلا، ئويىنى
ئايلىندۇرار جەڭ مەيدانىغا.

ئازار بېرىپ، ئاتا-ئانىنى
خارقىلدى ئۇ ھاراق تۇپەيلى.
بىزار قىلىپ، خوتۇن-بالىدىن
ئايرىلدى ئۇ ھاراق تۇپەيلى.

يولدىن چىقتى ھاراق تۇپەيلى،
يالغۇز قالدى جامائەت ئارا.
بىراق ئۇنى يالغۇز دىمەڭلار،
رۇمكا ئاڭا يەنىلا ھەمرا.

1980-يىلى ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

كەنجى يەنە تەتقىقاتتا

كەنجى ئوزى پسخولوگ ئەرباپ،

تەتقىقاتچى ئىلىم بابىدا.

رەھبەرلەرنىڭ رايى، مەجەزى،

تېمى ئۇنىڭ تەتقىقاتىدا.

كۈزىتىدۇ باشلىقلىرىنىڭ

ئارزۇسى نە، خۇلقى-پەيلىچۇ،

ئىشتىھالىق قايىسى تائامغا،

تەلپۈنۈشى-كوڭۇل مەيلىچۇ.

قويۇۋېلىپ دىئاگنوزنى،

كىرىشىدۇ دورا قىلىشقا.

پەملەپ تۇرۇپ باشلىق كوڭلىنى،

تۇيدۇ ماستىن ئۇتۇۋېلىشقا.

سېڭىپ كىرىپ چوڭلار قەلبىگە،

شۆھرەت تېپىپ ئورلىمەكچى ئۇ.

رەھبەرلەرنىڭ قولى ئارقىلىق
بەزىلەرنى جۈندىمەكچى ئۇ.

كەنجى يېڭى كەلگەندە بۇندا،
باشلىق مەرھۇم مىرزۇپەر ئىدى.
بىراق ئۇ-زە، بوش پەيتلىرىدە،
شاخىمات دىسە جان بېرەر ئىدى.

چىقتى ئۇستا شاخىماتچى بولۇپ،
كەنجى بەش ئاي ئەجىر سىڭدۈرۈپ.
ئەپسۇس، كەلمەي ئوڭدىن تەلىيى،
كەتتى باشلىق بىمەھەل ئولۇپ.

يېڭى كەلگەن باشلىق بېلىقتىن
ئوزگە گوشكە تاۋى يوق ئىمش.
كەنجىنى بۇ قىلدى مەھلىيا،
نەپلىك كەسپ، دەسمايسىز ئىش.

قانچە-قانچە يەكشەنبىلەردە،
قانچە پوتەي يوللارنى بېسىپ،
دەريالارغا تاشلىدى قارماق،
تەرگە چۈمۈپ خيالغا پېتىپ.

بېلىقچىلىق ئىستازىغا دەل،
ئەندى بىر يىل توشاي دىگەندە.
كەتتى باشلىق بۇندىن يوتكىلىپ،
ئىشنى رەسمى باشلاي دىگەندە.

يېڭى باشلىق كەلدى،

كەنجىنىڭ

مەركەزلەشتى زېھنى ئۇنىڭغا،
كۆرمەي تۇرۇپ ئوز كوزى بىلەن،
باغلانماقتا مېھرى ئۇنىڭغا.

كەنجى يەنە ئاتلاندى جەڭگە،

ئوزى سويگەن ئىلىم بابىدا.
ئۇ كىرىشتى بۇ يېڭى باشلىق
ئۇستىدىكى تەتقىقاتىغا.

1980-يىلى ئاپرېل.

ئۇ ئوتۇن ساتتىيۇ ۋىجدان ساتمىدى

(“4 كىشىلىك گۇرۇھ” دەۋرىدىن)

قاپ-قارا سىرلانغان “ۋولگا” ئىچىدىن
كەيپىڭ ساز چۈشتۈڭ سەن رەپىقەڭ بىلەن.
بىلىمەن، ئۇشبۇ تاپ نەزىرىڭ ئارا،
خان تەڭرى چوققىسى سېنىڭدىن توۋەن.

تۈلكىنىڭ كوزىدەك ئويناق كوزلىرىڭ،
لىق ئوتۇن بېسىلغان ھارۋىغا چۈشتى.
بىر نىمە سەزگەندەك دىققىتىڭ بىردىن،
شۇ ئوتۇن ساتقۇچى يىگىتكە كوچتى.

توختىدىڭ، توختاتتىڭ رەپىقە ئىنىمۇ،
ۋە دىدىڭ: “كوپ يىللىق ساۋاقدىشىم ئۇ،
ھەر كىمىنىڭ تەقدىرى ئوز ئىلكىدە، ھەق،
جۈرىنمەن، ئۇ لېكىن ئوتۇن ساتىدۇ.”

مەسخىرە كۈلكەڭنى تەقدىم ئەيلىدىك،
سەپىدىشك، ياق ئوتۇن ساتقۇچىغا سەن.
ئىپتىخار تەختىگە چىقتىڭ بىر نەپەس،
دانىشمەن ئەپتىدە خىيالىڭدا سەن.

مەن ئۇشبۇ مەيداندا بىر كۈزەتكۈچى،
ئىككىڭنىڭ كەچمىشى مەن ئۈچۈن ئايان.
مەن ئەمەس، ئاياندۇر پۈتكۈل يۇرت ئۈچۈن.
قايسىڭ ئەل پەرزەنتى ۋە قايسىڭ چايان.

ئاپەتلىك يىللارنىڭ قىرغىنلىرىدا،
خەلقىمىز كورمىگەن كۈلپەت قالمىدى.
ئورلىدىڭ سەن سېتىپ ئادەم بېشىنى،
ئۇ ئوتۇن ساتتىيۇ ۋىجدان ساتمىدى.
1980-يىل ئاۋغۇست.

يىقىلىش توغرىسىدا

يىقىلىش توغرىلىق كۆپ سۆز ئاڭلىدىم،
بىرى دەر: دەرەختىن يىقىلغان يامان.

بىرى دەر: ئات خەتەر؛ دەيدۇكى بىرى:
ئوگزىدىن يىقىلساڭ قالمايسەن ئامان.

بۇلاردىن يىقىلغان ئولمەس ئېھتىمال،
ئولسىمۇ قەۋرىسى قالدۇ ھامان.
ھەممىدىن سۇت بېرىپ ئوستۇرگەن دىيار،
خەلقنىڭ نەزىرىدىن يىقىلىش يامان.

1980-يىلى ئاۋغۇست.

كوزۇڭ ئەمەس، يۇزۇڭ قىزارسۇن

خامان يىغسا بىراۋ تومۇزدا،
سايىدايسەن ئەزمىلىك قىلىپ.
چەشنى كورۇپ تۇتىدۇ خۇيۇڭ،
تارلىق قىلىپ، كوزۇڭ قىزىرىپ.

بولمىدى دەپ كوڭۇلدىكىدەك،
تەر توككەنگە قويسەن ئەيىپ.
ياغدۇرسەن تەنە مولدۇرى،
ۋە جاھاننى بېشىڭغا كىيىپ.

ئالدى بىلەن گۇرچەك تۇتۇپ باق،
مېھنەت بىلەن قولۇڭ قاپارسۇن.
كورگەندە ئەل ئىختىراسىنى،
كوزۇڭ ئەمدەس. يۇزۇڭ قىزارسۇن.
1980-يىلى ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

ھەسەتخورلۇق

(چۈچەك)

مەن سوزلەيمەن، سوزلەيدىغىنىم
زامانلاردىن قالغان ھىكايەت.
بىلمەكلىككە يېڭى ساۋاق بۇ،
ئاڭلىماقتا قەدىم رىۋايەت.

* * *

ئوتكەن كۈنلەر، قەدىم زامانلار،
يۇرت باي، پۇقرا نادان چاغلىرى.
بۇ دۇنيانىڭ زىننەت تاجىسى
بولغان ئۇ چاغ تەڭرى تاغلىرى.

بۇ زور تاغنىڭ ئىككى باغرىدا،
ياشايدىكەن ئاقكوڭۇل خەلق.
شايى بەلۋاغ ئەرلەر بېلىدە،
خوتۇن-قىزلار چىمەن دوپپىلىق.

يەر باي بولغاچ ئەلمۇ باي ئىكەن،
ئادەملىرى شۇنچىلىك لېۋەن.
سېخىلىق ۋە مەرتلىك بابىدا،
كوڭۇللىرى دەريادەك ئىكەن.

بۇغا-مارال يايلىغان تاغدا،
بورە-قاۋان يۇرگىنى كەبى.
گۈللەر تولغان گۈلباغلار ئارا،
ئوغرى تىكەن ئۇنىڭنى كەبى.

بۇ ماكاننىڭ مەلۇم شەھرىدە،
مەلۇم كوچا، مەلۇم مەلىدە.
ياشاركەن بىر بەد مىجەز كىشى،
بىر داغ بولۇپ يۇرتنىڭ شەنىگە.

بايلىق ئۇچۇن ھالال-ھارامنى
ئايرىماسكەن ئىمانسىز دىلى.

لاۋۇلدىغان دوزاق ئوتىنى،
يالمار ئىكەن كويىمىسە تىلى.

پۇلدىن بولەك دوستى يوق ئىكەن،
مېھرى يوقكەن پۇلدىن ئوزگىگە.
پۇلدەك ئىللىق، پۇلدەك يېقىملىق
سېزىم يوقكەن ئۇنىڭ كوڭلىگە.

سودىگەرلىك قىلار ئىكەن ئۇ،
ئوقەت - كەسپى ئوبدان ئېقىپتۇ.
ئاخا ئامەت كۈلۈپ بېقىپتۇ،
ھەمدە ئويىگە بەركەت يېغىپتۇ.

ئۇنىڭ دوستى، كونا خوشنىسى،
ئالم دىگەن پاك نىيەت كىشى،
ئوزى بىلەن كەسپداش ئىكەن،
سودا بىلەن ئوتەركەن ئىشى.

رەقپ باينىڭ خوشنىسى ئالم
كۈندىن - كۈنگە بېيىپ كېتىپتۇ.
خوشنىسىنىڭ مۈلكى ئوزىدىن
نەچچە ھەسسە ئېشىپ كېتىپتۇ.

ئاي ئوتۇپتۇ، يىللار ئوتۇپتۇ،
رەقپ باينىڭ بەشى قېتىپتۇ.
خوشنىسىنىڭ مۈلكى - بايلىغى
يۇرگىگە زىختەك پېتىپتۇ.

ئۇ ئويلسا تام خوشنىسىنىڭ
كەتكىنىنى ئوزىدىن ئېشىپ.
ئۇ ئويلسا تەڭ - تۇش دوستىنىڭ
كەتكىنىنى يۇز - ئابروي تېپىپ؛

ھەسەت ئوتى ئىچىدە قەلبى
كاۋاپ بولۇپ ئورتىنىدىكەن.
ۋۇجۇدىنى سوغاق تەر بېسىپ،
چار يىلان دەك تولغىنىدىكەن.

خوشنىسىدىن ئۇزۇپ كېتىشكە،
رەقپ باينىڭ يوقكەن ئامالى.
(يۇرگىنى يەيدىكەن ئەلەم،
گوشكە چۈشكەن قۇرۇت مىسالى.)

جان قاخشىغاچ تەندە ئاخىرى،
ھەسەت تىغى باغرىنى تىلىپ.

تاقىتى - تاق بولۇپ، خۇداغا
يېلىنىپتۇ جەينىماز سېلىپ.

”ئۆلپە تىدىشىم، خوشنام ئالدىدا،
مېنى توۋەن ئەيلىمە خۇدا.
روناق تاپاي شەھرىمدە تەنھا،
ئۆمىدىمنى چەيلىمە خۇدا.“

ئەتىكاپتا ئولتۇرۇپتۇ ئۇ،
كېچە - كۈندۈز بىر ھەپتە ئۇدا.
خېلى مەزگىل ئوتۇپتۇ، لېكىن
بولماپتۇ ھىچ ئالادىن سادا.

كونا دوستى، يېڭى رەقىبى،
بېيىۋەرگەچ ئاۋالقى پېتى.
بوپ كېتىپتۇ زەھەر كوزىسى،
زەرداپ يۇتقان يۈرەكنىڭ قېپى.

رەقىپ باي - زە، بۇ ئاي، بۇ كۈندە
ئىگرايدىكەن ھەسرەتتە ئاچچىق.
(تۇغۇتتا جان ئۈزگەن ئايالمۇ
تولغاق يىمەس بۇنچە ئازاپلىق).

ھەسەتخور باي كورەلمەي بۇنى،
يېتىپ قايتۇ سىل كېسەل بولۇپ.
كېتىپتۇ ئۇ تولغىنىپ يېتىپ،
بارا-بارا قاقشالدىك قۇرۇپ.

ئەڭ ئاداققى كۈچىنى يىغىپ،
يۈزلىنىپتۇ قىبلە تەرەپكە.
چېچىلىپتۇ خۇدايىمغا ئۇ،
ئەسىر بولۇپ قەھرى-غەزەپكە:

”ياراتقۇچى پەرۋەردىگار،
دۇئايمىنى ئىلىك ئالىمدىڭ.
خوشنامىلا بېيىتتىڭ، بىراق
خار ھالىمغا نەزەر سالىمىڭ.

كوز ئالدىمدا گىدىيىپ يۈرگەن،
خوشنامىنى ھىچ كورەر كوزۇم يوق.
ئېيتقىن ئىگەم ئالدىڭدا نىچۇن
ئالىمچىلىك مېنىڭ يۈزۈم يوق؟!

بېيىتماقچى بولساڭ سەن ئۇنى،
جۈپ كوزۇمنى ئويغىن بىراقلا.

كورمەي بۇنداق تەكشىز جاھانى،
غەمدىن خالاس قىلغىن بىراقلا.

ئوينىڭ ئىچى سۇرلۇك تۇس ئېلىپ
پەيدا بوپتۇ غايىپتىن سادا.

(گەرچە بەندە دوق قىلغان بىلەن،
سالماق جاۋاپ بېرىپتۇ خۇدا):

”مانا سەنمۇ بېيىۋاتسەن،
خوشناڭ سەندىن ئوبدان بېيىدى.

تەرنى ھالال توككەن يۈرەكنى،
ياراتقۇچى ئەزىز ئەيلىدى.

كوڭلى قايتۇ ياراتقۇچىدىن،

تىلىگىنى مەقبۇل ئەتمىگەچ.

قايتىپتۇ ئۇ ھەتتا ئىماندىن،

خالغانى تەل قىپ بەرمىگەچ.

ئۇ ئويلاپتۇ تولغىنىپ يېتىپ:

مېنى ئولۇم يېڭىپ كېتەرمۇ؟

زامان بولۇپ جېنىمغا ئالىم،

ئولمەي شۇنداق بېيىپ كېتەرمۇ؟

ياق، دەپتۇ-دە، كوڭلىگە يېڭى

پىلان پۈكۈپ تىنچلىنىپتۇ.

شۇ نىيەتتە يات مەملىكەتتىن

ئويگە بىر قۇل ئېلىپ كېلىپتۇ.

۱۸۸۰-يىلى ۱۰-ئاي ۱۰-كۈنى

قۇلنى دەرھال ئازات ئېيتىپتۇ،

شاھزادىدەك كىيىندۈرۈپتۇ.

ئۇنى ئەزىز مېھمان قاتارى،

پىنھان ئويىدە بىر ئاي كۈتۈپتۇ.

۱۸۸۰-يىلى ۱۰-ئاي ۱۰-كۈنى

بىر كۈنىسى قۇلنى چاقىرىپ،

مۇھتاجلاردەك يېلىنىپ ئاغا.

دەپتۇ: چۈشتى ئومرۇمدە تۇنجى

ھەم ئاداققى ھاجىتىم ساغا.

۱۸۸۰-يىلى ۱۰-ئاي ۱۰-كۈنى

گەر كەلتۈرسەڭ ھودۇقماي بىجا،

باي ئاكاڭنىڭ ئېيتقانلىرىنى.

سېنىڭ ئۈچۈن ئىنئام قىلىدۇ،

كوزا-كوزا ئالتۇنلىرىنى.

۱۸۸۰-يىلى ۱۰-ئاي ۱۰-كۈنى

قۇل ئېيتىپتۇ: "بېرىپ ئازاتلىق،

ياشانتىڭىز ھايات بېغىمنى.

ئە ئارمان بار ئومۇمدە مېنىڭ،
سىزگە پىدا قىلسام جېنىمنى.

”بۈگۈن كەچتە تام خوشنىمىزنىڭ
ئوگزىسىدە بوغۇزلا مېنى.

ئوز يۇرتۇڭغا ئېپ كەت ئويۇمدىن
خالغانچە ھەممە نىمىنى.

سوزنى ئاڭلاپ قۇلىنىڭ كوزلىرى
چەكچىيىپتۇ چوچەكتەك بولۇپ.

تىلى سوزگە كەلمەپتۇ بىر پەس،
سېلىنغاندەك ئاغزىغا قۇلۇپ:

”جاندىن كېچىپ قاپسىز باي ئاكا،
مەخسەت نىمە ئېيتىڭا قېنى؟!

زورۇر بولسا ئادەم بوغۇزلاش،
ئورنىڭىزدا بوغۇزلاڭ مېنى.

مەجبۇرلاپتۇ قۇلىنى خوجايىن
بۇيرۇغىنى ئىجرا قىلىشقا.

ماقۇل بوپتۇ قۇلمۇ چارسىز،
خوجايىننىڭ بېشىن ئېلىشقا.

ئالم باينىڭ تۇڭلۇكى لېۋىدە،
زۇلمەت كېچە - تۇنىڭ قوينىدا،
يالتىراپتۇ كۇمۇش رەڭ قىلىچ،
رەقىپ دىگەن باينىڭ بويىدا.

توكۇلۇپتۇ تۇڭلۇكتىن ئويىگە
بەدنىيەتنىڭ زەھەرلىك قېنى.
جۇدا بوپتۇ كورەلمەس باينىڭ
ۋۇجۇدىدىن گۇناھكار جېنى.

ئادا قىلىپ مەجبۇرىيەتنى،
يىغىپ ئالتۇن، كۇمۇشلەرنى قۇل.
ئۇن - تېۋىشسىز تۇن جىملىغىدا،
ئوز شەھرىگە يول ئاپتۇ ئۇدۇل.

* * *
مۇشۇ ۋەقە بولۇپ ئارىدىن
ئالتە ئايدەك ۋاقىت ئوتتۇپتۇ.
ئاقچىلاردىن بەھرى ئېلىپ قۇل،
نۇرغۇن - نۇرغۇن شەھەر كورۇپتۇ.

كېپ قاپتۇ بۇ شەھەرگە يەنە،
قۇل يۇرت كېزىپ، شەھەر ئايلىنىپ.

بۇزۇلۇپتۇ كوڭلى توستاتتىن،
رەقىپ باينى ئېسىگە ئېلىپ.

ئۇ بېرىپتۇ كوچا ئارىلاپ،
خوجايىننىڭ مەھەللىسىگە.
بىراق كاتتا باغلار ۋە ئويلەر
كورۇنمەپتۇ ئۇنىڭ كوزىگە.

ئىككى باينىڭ قورا - جايلىرى
تامام ۋەيران بولۇپ كېتىپتۇ.
كوچەتلەر ۋە گۈللەر ياشارغان
باغنى يانتاق، قومۇش بەسىپتۇ

بۇ كوڭۇلسىز مەنزىرىلەرگە ئۇ،
ئىسەڭگىرەپ تىكىلىپ قاپتۇ.
شۇ ئەتراپتىن بىر بوۋاي تېپىپ،
بۇ توغرىلىق ئەھۋال سورايتۇ.

دەپتۇ بوۋاي: "يېرىم يىل بۇرۇن
نەپسى بالا ئالم باي دىگەن،
مال - دۇنيا دەپ ئوز خوشنىسىنىڭ
جېنىغا قەست ئەيلىگەن ئىكەن.

قاتىل شۇئان قولغا ئېلىندى،
ئاتىلىسى سۇرگۈن قىلىندى.
پادىشانىڭ ھوكىمى تۇپەيلى،
قورا-جايى ۋەيران قىلىندى.

بولمىغاچقا ئەۋلات-ۋارىسى
رەقىپ باينىڭ قورا-جايىغا.
بۇزۇلدى ھەم تاپشۇرۇلغاچقا
ھوكۈمەتنىڭ ئىختىيارىغا.

بوۋايدىن قۇل ئاڭلاپ بۇگەپنى،
كېتىپ قايتۇ كوچا ئارىلاپ.
جۇغۇلداپتۇ يۈرىكى بىردىن،
يان كوچىدىن بىر سادا ئاڭلاپ:

”ئەييۇھەنناس، ئىشتىڭلار ئامى-خاس،
ئاڭلاپ قالسۇن پۈتكۈل خالايمىق.
بىز ئىيتىمىز، ئىيتىدىغىنىمىز،
پادىشانىڭ ئەمرىگە تالىق.

زامان بولۇپ بىگۇنا جانغا،
قاتىل ئالىم مال-دۇنيا ئۈچۈن.

كاجلىق قىلىپ ئوتتى ئالتە ئاي،
گۇناھىنى رەت قىلىپ پۈتۈن.

ئەل - جامائەت، يۇرتنىڭ ئالدىدا
گۇناھكارنىڭ بەشى ئېلىنغاي.
شاھنىڭ ھوكىمى، ئۇنىڭ ئولۇمى
پۇقرالارغا ئىبرەت قىلىنغاي.

ساراسمىگە چۈشۈپ قايتۇ قۇل،
چىگىشلىشىپ بىردىن خىيالى.
ئۇ ئويلاپتۇ، تۇتاسمۇ مېنى،
بۇ بىگۇنا جاننىڭ ئۇۋالى.

مەجبۇرلىغان سەۋەپ نىمىدۇر،
رەقپ باينى جاندىن كېچىشكە؟
نە سەۋەپ بار دەل ئالىم باينىڭ
ئوگزىسىگە چىقىپ ئولۇشتە؟

ئالىم باينىڭ بېيىپ كېتىشى،
رەقپ بايغا بولغاندۇ ئەلەم.
ھەسەت ئوتى - مەنمەنچىلىكتىن،
يامان يولغا باسقاندۇ قەدەم.

دۇشمىنىنى ئولتۇرسە ئەگەر،
ئوزى قاتىل بولمىغى ئېنىق.
قاتىل دىگەن ئەل - يۇرت ئىچىدە
لەنەتلەرگە قالمىغى ئېنىق.

قارا يۇزنىڭ شەرمەندە بېشى،
تىغدىن ئامان قالمىغى قىيىن.
قالغاندىمۇ، بايلىغى بىلەن
ياخشى ئاتاق ئالمىغى قىيىن.

ئوزى ئولۇپ ياخشى نام بىلەن،
ئەلنى داغدا قالدۇرماقچى ئۇ.
مەڭگۈ قارا بەدنام - ئاتاقنى،
ياخشى دىلغا تاڭدۇرماقچى ئۇ.

قۇل ئويلاپتۇ، ئويلغانسېرى
يېشىلىپتۇ چىگىش خىيالى.
ئۇ چېپىپتۇ ئوردا ئالدىغا،
گويا ئۇچقۇر شامال مسالى.

شاھ ئالدىدا سىرنىڭ تەكتىنى
ئەينى پېتى ئەيلەپتۇ بايان.

قاتىللىقنىڭ چىگىش تۈگۈنى،

شاھ كوڭلىدە بولۇپتۇ ئايان.

بۇيرۇغىنى بىكار قىپتۇ شاھ،

ئالىم باينى قايتۇرۇپ كېلىپ.

ئازاتلىققا ئېرىشتۈرۈپتۇ

ۋە ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ.

رەقىپ باينىڭ گور - قەۋرىسىنى

چاقتۇرۇپتۇ - تۈزلەتكۈزۈپتۇ.

كورەلمەسنىڭ شۇم تەقدىرىنى،

ئەل - يۇرتىغا ئاڭلاتقۇزۇپتۇ.

ئەپسۇس، ئۆتمەي بىرنەچچە كۈنلا

بۇندا ھەرە تاراپ كېتىپتۇ.

ئۇچرىغاننى چىقىۋېرىپتۇ،

ئەل ھالىنى خاراپ ئېتىپتۇ.

ھەرلەرنىڭ ئۈگىسىنى خەق

ئىزدەپ - ئىزدەپ ئاخىر تېپىپتۇ.

مازاردىكى بىر گور يۇقىدىن

ھەرە ئۇچۇپ چىقىۋېرىپتۇ.

گورنى ئېچىپ كورسە كىشىلەر،
رەقىپ باينىڭ جەسدى ئىكەن.
كاۋاكلاشقان كوكسىدە ئۇنىڭ
سانسىز ھەرە گىزىلدايدىكەن.
بىلىپتۇ خەق ئىشنىڭ تەكتىنى،
قۇرۇتلىغانكەن جەسەت يۇرىكى.
ئايلىنىپتۇ قۇرۇتلار ھەرگە،
بوپتۇ كوكرەك ھەرە كونىكى.
ئىپلاس جەسەت، ھەرە ئۇۋىسىنى،
يەر قەرىگە كومۇپتۇ خەخلەر.
يەر يۈزىگە تاراپ كېتىپتۇ
بىراق ئامان قالغان ھەرلەر.
شۇندىن بېرى يۈرەرمىش ھەرە،
ئىنسانلارغا ئازار تۇغدۇرۇپ.
چاقار ئىمىش ئوز نەشتىرىنى
زەھەر سۈيى بىلەن سۇغۇرۇپ.
شۇندىن بېرى قويغاچقا ھەرە
كوڭۇللەردە غەزەپ تۇغدۇرۇپ.

قالغان ئىكەن ھەرە ئولتۇرۇش،
كىشىلەرگە ساۋاپ ئىش بولۇپ. **غۇلجا.**
1980 - يىلى ئاۋغۇست.

چوكىلارنى تاشلايلى ئەندى

بىز سەنئەتكە ئىشقىۋاز خەلق،

سەنئەتكە بىز مەپتۇن شۇ قەدەر.

سەنئەت بىلەن تىرىلەر ئولۇك،

سەنئەت بىلەن ياشارغان بۇ يەر.

بۇ سەنئەتكە كەلدى ياندېشىپ

غەيرى ئويۇن - چوكا سەنئىتى.

نام چىقاردۇق شۇ كەسپ بىلەن،

خۇنۇكلەشتى يۇرتنىڭ ئىززىتى.

قايسى زاتنىڭ ئىختىراسىدۇ،

”روناق تاپقان چوكا سەنئىتى.

بۇ ئەمەلدە كىمنىڭ ئىللىتى؟

بۇ قايسى بىر دىلنىڭ ئۆلپىتى؟

ھە، راست، (يۇرتنى يۇرمەكتە كېزىپ)
رىۋايەت بار بۇ ھەقتە تېخى.
خۇدا ھەر خىل بەندىلىرىگە،
ھەر خىل سوغا راسلىغان چېغى.

كەسپى بىلەن ھەر قەبىلىگە
خۇدا ئەسۋاپ ئايرىغان ئىمىش.
بىردىن ۋەكىل ھەر قەبىلىدىن
ئەۋەتتىشى بۇيرۇغان ئىمىش.

ھەممىسىنىڭ نېسىۋىسىنى،
ئايرىم-ئايرىم بېرىپتۇ خۇدا.
يۇرتىمىزدىن بارغاچ ئىككىسى
ھەيران بولۇپ سورايتۇ خۇدا:

— سىلەر ئەجەپ ئىككى كىشىغۇ
سەۋەپ نىمە ئېيتىڭلار قېنى؟!
— ئىشەنمىگەچ يۇرت بىر ۋەكىلگە
گۈزەلچى قىپ ئەۋەتتى مېنى.

دەپتۇ بىرگە ياندىشىپ بارغان
ئىككىنچى زات-گۇمانخور كىشى.

ئۇندىن ئاڭلاپ كۈتمىگەن جاۋاپ،
تۇرۇلۇپتۇ ئاللاننىڭ قېشى.

مانا— دەپتۇ، بىر تال چوكنى
ئوتتۇرىدىن قاق ئىككى قىلىپ.
ئوقەت بىلەن ئوتۇڭلار دەپتۇ،
ھەر بىرىگە بىر تالدىن بېرىپ.

شۇندىن بىرى قېرىنداش ئارا
كوچىلىشىش باشلانغان ئىمش.
بىر-بىرىگە چوكا سانچىشىپ
ياخشى خىسلەت تاشلانغان ئىمش.

بىراق بۇنداق ئوسەك رىۋايەت،
مېنى ئاسان ئەسىر ئېتەلمەس.
بۇ ئوزىمىز تاپقان پالاكت،
بۇ تەڭرىنىڭ ئىنئامى ئەمەس.

مەن ئەقلىمگە كەلگەندىن بېرى،
كوردۇم سانسىز پاچىبەلەرنى.
قېرىنداشقا قېرىنداشلاردىن
ياغدۇرۇلغان ئاپەت - خەتەرنى.

چوكا سانچىپ، ئورا كولشىپ،
تالاي جانلار قالدى قەۋرىسىز.
قەھرىمانلار ئىزىسىز يوقالدى،
ۋادەرنىخا، كەتتى بەلگىسىز.

بۇ چوكىدىن قاخشايدۇ ھەممە،
خالمايدۇ تاشلاشنى بىراق.
(جاڭگا لىدىكى يىرتقۇچلار ھەتتا
چىشلەشمەستىن ئوتەركەن ئىناق.)

بىلەمسىلەر، بۇ يېڭى دەۋر
كۈتكىنىنى بىزدىن نىمىنى؟
پۇتسۇن نىزا، قىلايلى ئەندى،
بىز كەلگۈسى ئەۋلات غېمىنى.

چوكىلارنى تاشلايلى ئەندى،
يېتەر بىزگە شۇنچە ساۋاقلار.
شۇ چوكىنى كورمىسۇن، ئانا
قوسىغىدا ياتقان بوۋاقلار.

1980 - يىلى سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

قوشۇلمەن

بىزنىڭ جۇيچاڭ ئۇزۇن يىللىق كونا كادىر،
ھاسىل قىلغان تەجرىبىسى تۇرلۇك - تۈمەن.
تەجرىبىلەر ئىچىدىمۇ تەجرىبە بار،
ھەممىدىن كۆپ نەپ بەرگىنى "قوشۇلمەن".

قايىل قىلار كەمتەرلىكى كۆپچىلىكىنى،

كورسىتىدۇ چوڭ - كىچىككە سەمىمىيەت.

خىسلىتىگە ياتتۇر كىبىر، ھاياتىدا

ماختانمىغان، ماختىنىشى بىلمەس پەقەت.

ھە، راست، بىر چاغ ئىدارىدا كۆك ساتقاندا،

سالمىغىنى ھەممە گىرلاپ كورگەن ئىدى.

"ئېغىر كەنمەن بارچىدىن" دەپ جۇيچاڭمىز،

مەززە قىلىپ ئىپتىخارلىق كۈلگەن ئىدى.

ۋە كۈلۈشتى ھەممە، كۈلكە جۇيچاڭغا

مەسخىرىمۇ يا ئۇلارنىڭ شاتلانغىنى؟

گەر بۇ ئىشنى ماختىنىش دەپ ھىساپلىساق،
ئومرىدە شۇ بىر قېتىمدۇر ماختانغىنى.

پارتكوم مەجلىس ئاچقىنىدا ھەرقېتىمدا،
راھەت بەخش ساپاغا ئۇ چوڭقۇپ كېتەر.
يىغىن ئەھلى ماقۇللايدۇ قارارلارنى،
جۇيچاڭ شىرىن ئۇيقۇسىدىن لەززەتلىنەر.

ئاخىرىدا ئوقۇپ قويار بىرى ئۇنى،
ۋە سورايدۇ قانداق پىكرى بارلىغىنى.
"قوشۇلمەن" دەيدۇ جۇيچاڭ ئۇيقۇسىراپ،
بىلمەي قارار قىلغان نىمە ئىشلىگىنى.

بۇ رەت يەنە باشلىقلارنىڭ يىغىنىدا،
ئۇيقۇسىدىن بەھرى ئالدى (ئادىتى بۇ).
باشقىلارنىڭ يېنىكىگە نوقۇشىدىن،
چوچۇپ قوپۇپ "قوشۇلمەن" دەۋەتتى ئۇ.

بىر ئاي ئوتۇپ كوردى جۇيچاڭ يۇقۇرىنىڭ
ھوججىتىنى، باستى تىترەك ۋۇجۇدىنى.
كورمىگەنلەر ئىشەنمەيدۇ، غەزىۋىدىن
ئارقاندىك ھەر كوپكەن بويۇن تومۇرىنى.

“...توتلىشىشنىڭ تەلۋىنى ئولچەم قىلىپ،

رەتلەش زورۇر رەھبەرلىكنىڭ قوشۇنىنى.

لاياقەتسىز كادىر ئاڭلىق بوشتاقنى

ئەلا ھامان زەربىدارغا ئورۇنىنى.

× × × ئىدارىدە بۇ مەسىلە،

لايىھىدا نەتىجىلىك ھەل قىلىنغان.

ماقۇللانغان پارتكومنىڭ قارارىدا،

ئا جۇيچاڭمۇ رازى بولغان ۋە قوشۇلغان...”

ھوججەتنى ئۇ مېچىقلىدى، غەزەپ بىلەن

ئاچتى پارتكوم شۇجىسىنىڭ ئىشىگىنى.

ئۇنىڭ يۈزى تاتارغانتى گويا تامدەك،

غاجلايتتى ئۈچمەس غەزەپ يۈرىگىنى:

— نىمە ئىش بۇ، قايسى چاغدا قىلغان قارار،

نەيرەڭمۇ بۇ ياكى نېرۋاڭ بۇزۇلغانمۇ؟

ئېيتتى شۇجى تەمكىن تۇرۇپ: بىر ئاي بۇرۇن

قارار قىلغان، سىز يىغىندا قوشۇلغانغۇ!

تۇرۇپ قالدى گويا قاققان قوزۇق كەبى،

قاراڭغۇلۇق باستى جۇيچاڭ كوزلىرىنى.

بىر-بىر ئەسكە ئالدى تالاي يىلدىن بېرى
"قوشۇلمەن" دىگەن سانسىز سوزلىرىنى.

تارىخدا، پەرۋازغا قانات بىلگەن
ئاشۇ قۇتلۇق بىر جۈملە سوز "قوشۇلۇش"نى.
ئويلىمىغان (ئويلاشقىمۇ يوقتى ئەقىل)
ئوز تەختىگە بۇنچە خەۋپ تۇغدۇرۇشنى.

ھوقۇقىدىن قالغىنىغۇ مەيلى، چۈنكى
كەلمەس ھىچكىم مائاشىغا چاڭ سالغىلى.
پۇشايىمنى، ئاشۇ سولەت بەخش ئەتكەن
ئاشۇ كىچىك ماشىنىدىن ئايرىلغىنى.
1980-يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

گۈزەللىك ئۈچۈن

(مېنى بەزى دوستلىرىم، سېنىڭ شېئىرلىرىڭدا گۈزەللىككە بولغان
مۇھەببەت كەم دەپ ئەيىپلىشىدۇ.)

بۇ گۈزەل ھاياتنىڭ گۈزەللىكىنى

كورمەيدۇ، قەلبىدە سەزمەيدۇ دەمسىز.

گۈزەللىك ئىشقىدا پەرۋانە بولۇپ،
گۈزەللىك بېغىنى كەزمەيدۇ دەمسىز.

ھاياتنىڭ چىنلىغى ۋە گۈزەللىكى
بولمىسا دۇنيادىن خوشلاشمىدىم.
گۈزەللىك ۋەسلىگە تەلپۈنەر دىلىم،
گۈزەللىك ئىشقىدا ئۇرغۇيدۇ قېنىم.

گۈللەرنى زوق بىلەن كۆيلەيدۇ بۇلبۇل،
گۈل كۈلسە پورەكلەپ، ياشنايدۇ جېنى.
لېكىن - زە، قاي بۇلبۇل قاي گۈلنى ساقلاپ
قالالغان جۇدۇنلار ۋەھمىدىن قېنى؟

مەن بۇلبۇل ئەمەسمەن، بۇلبۇل بولمىغاچ
ئاۋازىم بۇلبۇلدەك يېقىملىق ئەمەس.
(جەڭگاھتا ئوق ئۇزۇپ يۈرگەن جەڭچىنىڭ
گىرىملىك ئەرتىستەك كورۇنمىگى تەس).

مەن بۇلبۇل مىسالى بولالمىساممۇ،
خالايمەن باھاردا يامغۇر بولۇشنى.
خالايمەن باغدىكى گۈل - چېچەكلەرنىڭ
ھوسنىگە يېپىشقان چاڭنى يۇيۇشنى.

خالايمەن گويىكى گوردەك قاراڭغۇ
كوڭۇلنى نۇر بولۇپ نۇرلاندۇرۇشنى.
خالايمەن يىرتقۇچنىڭ جېنىغا تەھدىت
سالغۇچى قايرىلماس خەنجەر بولۇشنى.

چېچىلىسام دورا بوپ زىرائەتلەرگە،
چېكەتكە، قۇرۇت - قوڭغۇز قىرىلسا تامام.
مايسىلار جىسمىغا زەخمەت يەتمىسە،
كوچەتلەر باراقسان ياشىنسا ئامان.

ۋە ياكى بولسامتىم تاغ قاپتىلىدا
يۈگەنسز ئېقىننى توسقۇچى توغان.
ئىنسانلار بەختىگە، گۈزەل ھاياتقا،
مەيلىچە ۋەھىمە سالىمسا قىيان.

بولسامتىم مەن ھاۋا رايى پونكىتى،
خەۋپنىڭ ئالدىدىن بەرسەمتىم خەۋەر.
قۇلغىم ئىشتىمىسە نالە - پەرياتنى،
يار بولسا يۇرتۇمغا ھەر مىنۇت زەپەر.

مەن بولسام گۈزەللىك، چىنلىق گۈلنى
توزۇتقان مەلئۇنغا ھوكۇم كەسكۈچى.

بۇ گۈزەل ھاياتنىڭ گۈزەللىكىنى
بىر ئومۇر جەڭ بىلەن قوغداپ ئۆتكۈچى.

كۈيلىمەك ئاسانو، قوغدىماق قىيىن،
بۇ گۈزەل ھاياتنىڭ گۈزەللىكىنى.
تۇغۇلدى قوغدىماق ئىستىكى، بىلگەچ
گۈزەللىك ۋەسلىنىڭ ئەۋزەللىكىنى.

بۇ قەلبىم ساداسى، سۇنماس ئىرادەم،
شۇنىڭغا ئاتىدىم ئومرۇمنى پۈتۈن.
مەڭگۈلۈك قاراۋۇل بولۇپ ئۆتمەن،
ئەل ئورتاق تەلپۈنگەن گۈزەللىك ئۈچۈن.
1980-يىلى ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

باشلىق زادى ئېرىمۇ يا خوتۇنمۇ؟

قاسىم ئاكا يۇرتىمىزدا كاتتا رەھبەر،
ئەل-جامائەت ئارىسىدا نوپۇزى بار.
ئۇنىڭ نوپۇز ۋە كۈندىلىك خىزمىتىگە،
ھەمدەم-شېرىك ئايپاشا دەپ خوتۇنى بار.

بۇ ئەتراپتا ئايپاشادىن بىمەسلەھەت
نەزىر - چىراق، توي - توكۇنلەر قىلىنمايدۇ.

قىلىنسىمۇ قىلىنغاندۇ، ئەمما ئۇنىڭ
نەزىرىدە ئىناۋەتكە ئېلىنمايدۇ.

بولغۇسى كوپ يېڭىلىقنىڭ خەۋەرلىرى،
ئايپاشادىن ئالدىن - ئالا تارىلىدۇ.

ھە، شۇڭلاشقا پاشا ئاۋام نەزىرىدە،
گويا يۇرتنىڭ پالچىسدەك قارىلىدۇ.

خىزمىتىغۇ يوق ئۇنىڭكى، شۇنداقتىمۇ
ساناپ بولماس چېچىدىن كوپ ئۇنىڭ ئىشى.
ھېرىپ - چارچاپ قايتىپ كەلسە ئولتۇرۇشتىن،
ئويىدە ساقلاپ تۇرار ئۇنى ئونلاپ كىشى.

ھارغىنغىنا سالاملىشىپ ئۇلار بىلەن،
خۇرسىنىدۇ، مېھمانلارغا ھاللىنىدۇ.

يېلىنىشتا تەلىمۇرۇشكەن كوزلەرگە ئۇ،
قارايدۇ - دە، ھاردۇق يوقاپ، جانلىنىدۇ:

“مېنىڭچە سىز بىرەر ھەپتە كۈتۈپ تۇرۇڭ.”

“خۇش خەۋەردىن شاتلاندىراي بۈگۈن سىزنى.”

”سىز توغرىلىق ئويدىڭىگە ئېيتىپ قويدۇم.“
”تەستىق سېلىپ يوللىۋەتتۇق ئەرزىڭىزنى.“
.....

ئەجەپكىم، خەق باشلىقنى كۆپ ئىزدىمەيدۇ،
ئاراملىق يوق ئەمما باشلىق ئايالىغا.
(يۈز-ئابروينى جىڭلاپ سېتىپ ئالامدۇ ئۇ،
كوندۇرمىسە ئېرىنى ئوز قارارىغا؟!)

دېيىشىدۇ شۇڭا ھەممە: ھوقۇق ئاشۇ
ئائىلىنىڭ مۈلكىمۇ يا ھوزۇرمىۇ؟
رەھبەرلىككە ئەسلىدە كىم تەيىنلەنگەن،
باشلىق زادى ئېرىمۇ يا خوتۇنمۇ؟

1980-يىلى نوپا بىر، ئۇرۇمچى.

Handwritten text in Uyghur script, consisting of several lines of poetry or prose, mostly illegible due to fading.

为了美

(诗集)

(维吾尔文)

买买提衣明·艾孜来提著

责任编辑：霍加阿不都拉

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米1/32 印张：4.1/4

1983年1月第1版

1983年1月北京第1次印刷

印数：0001—5,600册 定价：0.21元

书号：M10049(4)146